MAICA VERONICA – MAN. VLADIMIRESTI

VENITI SA LUATI LUMINA!

INTRODUCERE LA VIZITA FACUTA PRIN LOCURILE DIN TARA SFANTA A ISRAELULUI

Era luna decembrie 1984, dar nu-mi aduc aminte ce zi era. Am coborat din apartament in curte si ca de obicei m-am iutat in cutia de scrisori, am scos un plic si am constatat ca venea de peste hotare. Nu-mi venea sa cred ca este al meu si totusi purta adresa si numele meu. Nu cunosteam expeditorul. Deschid plicul si spre marea neasteptata mea uimire, citesc in limba romana, declaratia si invitatia mea la Izraiel, facuta prin notariat in limba ebraica si engleza. Prezint fraza din declaratie:

Ma oblig prin prezenta sa suport cheltuieleile de intretinere in Israel ca turist, a prietenei Gurau Vasilica, din str. Ariesului 14, et. 1, sect. 1, ap. 3, Bucuresti, RS Romania, pe care o invit prin prezenta sa vina in Izrael, ca turist, pe cheltuiala mea.

Pe moment mi s-a oprit respiratia, nu pentru ca n-am vrut sa vizite tara de locuri sfinte, dar mi se parea o Preabuna favoare din partea Preabunului Dumnezeu si a oamenilor. Economiile mele erau destinate pentru mici ajutoare fetelor bolnave, si celor fara pensie care au facut parte din Buchetul Maicutei Domnului din Vladimiresti. Mã simteam obligata sa raspund si eu cu aceiasi dragoste celor care m-au invitat, cu daruri din Romania. Incepe gandurilor si sa-mi atac si ce-mi agonisisem pentru inmormantare, dar cu gandul la Cel care a randuit mergerea mea la locurile cele Sfintite de Mantuitorul nostru, de Maicuta Preacurata, de Sfintii apostoli, ma vor ajuta sa reusesc cu lucrul mainilor mele, sa-mi completez lipsa. Lupta mare am dus cu gandurile care-mi trezeau in mine cele zise cindva:

„Ca orice altar de biserica este Ierusalimul, unde s-au desfasurat bucurii, dureri si tragedii!" si cate alte pe care nu le mia arat aici. In cele din urma m-am hotarat sa merg la autoritatile in drept, ca sa le consult, sa vad daca pot sa merg, crezand ca voi avea o piedica, dar am fost inconjurat cu sfaturi bune.

Intre timp am primit un telefon, dat de Nedelcu Maria, bucatareasa Preafericitului Parinte Patriarh grec, a Ierusalimului si Iordaniei, care ma intreba daca am primit invitatia si ce hotarare am luat. Din acel moment am inceput a ma pregati cumparand diverse obiecte, obiecte romanesti pentru cadouri si o parte pentru a vinde ca sa am de cheltuiala.

In aprilie 1985 am fost condusa la aeroportul Otopeni, de trei maici: Natalia care locuia la mine, Simona verisoara mea, din Galati si Ilaria din Braila, care a stat o luna cu Natalia in locuinta mea, pina m-am intors in tara. Ele au mers cu taxi, iar eu cu bagajele am fost condusa de D-ul ing. Vasile Cauta cu o colega a dansului cu masina dansii. La aeroportul Otopeni pe toti ne-au infasurat emotiile despartirii si a necunoscutului. Eu am intrat in vama unde astepta sora Tita, bucatareasa Preafericitului nostru Patriarh, care mi-a fost de folos. Dupa doua ore, personalul de servici al aeroportului ne-a dirijat pe toti turistii, care eram pentru Ierusalim, spre avion. Plutirea in avion a fost minunata. De peripetiile in vama la Bucuresti nu are rost sa mai povestesc, decat sa dau slava lui Dumnezeu.

Decolarea in Ierusalim a fost placuta si cu haz. Seara fiind si putina racoare mi-am luat in spate cojocul din Bucovina, care a facut minuni atragand atentia vamesilor, ce strigau dupa mine „Romania", „Romania", iar eu raspundeam „Saliom" (in evreieste — pace) si am trecut fara control granitei cojocul, cu mine mai era o fata Alexandrina, comuna Roznov, Piatra Neamt, care ma intreaba ce-am facut de nu m-au controlat vamesii. Ii raspund: „Bondita mea, le-a topit gandurile pentru control".

Cum ne duceam fiecare caruciorul cu bagaje, observ ca diaconul de la Sfanta Episcopie a Romanului nu-i cu noi. Ajunsesem in fata la bare, unde asteptau cei din localitate pe cei dragi. Vad pe sora Maria si pe copilul ei Cornelius, care fara sa ceara voie mamei lui, si sare peste bara luindu-ma de gat, zicand: „Naluca mea, bine ai venit". Las bagajele la copil si sora Alexandrina, si fug sa vad ce-i cu preorul Parinte Bulanea. In fuga mea il vad la o masa in fata unui vames care-i facea control scuturandu-i orice lucrusor.

Ma dau drept sora lui si prin semne aratam ca amandoi avem aceleasi bagaje. In felul acesta ne-a dat pace si am luat-o spre iesire. Intalnirea cu sora Maria a fost impresionata, venise cu masina si cu soferul trimis de Prea Fericitul Teodor al bisericii grecesti din Ierusalim.

De la Telavov pana la Ierusalim sunt 80 km. Ne intampina un parinte, care ma intreaba: „Parinte Chesarie, ce doresti de la Nana?" Imi raspunde: „S-o iau cu masina Caminului Ortodox Roman".

Intervin eu spunand ca bagajele sunt in masina trimisa de parintele Patriarh al Ierusalimului. L-am rugat sa ia in masina pe cei care au venit cu mine si nu pot sa se descurce.

Parintele Chesarie accentueaza ca sunt asteptata la Caminul Romanesc.

Am pornit cu totii spre Ierusalim. In masina, m-am informat sa cunosc programul sorei Maria, ca sa stiu ce am de facut si desfasurarea Sfintei slujbe la Sfantul Mormant al Domnului si al Maicii Domnului, plus alte locuri sfinte. Mi-a raspuns sora Maria ca toate sfintele slujbe se fac dimineata, deci vom merge dimineata la Sfanta Liturghie la Sfantul Mormant al Maicii Domnului; am rugat-o sa comunice Prea Fericitului Parinte Patriarh, ca-i sarut mana cu metanie pentru cele oferite gratuit, dar eu raman cazata la Caminul Ortodox Roman, pentru a ma folosi de sfintele slujbe de dimineata si ce se poate pana la pranz, caci vom merge sa vizitam impreuna la caminul nostru romanesc, unde m-a intampinat sora Genoveva una din mãnunchiul Maicii Domnului de la Vladimiresti Romania, care sosise aici cu cateva zile inainte. Aci am cunoscut-o pe Maica Petrania trimisa de Biserica Ortodoxa Romana, ca salariata si parintele staret Teofil, care dupa un schimb de cuvinte a rugat pe un cetatean sa-mi duca bagajul intr-o camera rezervata langa mama Sfintiei lui. In camera am stat cu sora Genoveva care tot timpul pana la plecarea ei, cu mare dragoste, am facut cele ale Martei, dupa ce venea la Sfintele Slujbe. Pana a plecat spre tara noastra ne-am bucurat impreuna si cu parintele Panait Bulancea diaconul de la Sfanta Episcopie a Romanului, atat dimineata cat si dupa– amiaza. Tot timpul 30 de zile cat am stat in tara sfanta, am primit de la Parintele Patriarh Grec, prin sora Maria, hrana din care dadeam si la cei mai lipsiti ca noi. In post ne-am hranit cu paine, masline, halva si fructe iar in dulce, peste gatit si alte mancaruri specifice locului, plus fructe (banane, portocale, grepf– fruit, si acride).

Personalul caminului, traieste din salariul ce-l are. Cazarea se plateste de turisti ori de ce neam ar fi. Parintele Teofil proceda cu fiecare omeneste si pamanteste, parinteste. Nu numai cu mine, ci si cu multi a fost domn, om cu suflet si parinte. Ca unii, mai carteau, nu-i de mirare, ca nici Bunul Dumnezeu nu multumeste pe tot omul. De la o vreme ma ardea la inima dorul de tara mea si am hotarat sa plec, dupa o luna desi puteam sta doua luni, cat aveam pe pasaport. Nimeni nu ma putea convinge a mai sta. Nu dispretuiam nimic, dar dupa cum o sa arat, la timp ma chema, aceea care se apropia sa fie condusa pe ultimul drum, Maica Vriena cea care a fost, cu mune in porumb in ziua de 22 octombrie 1937 si care desigur a fost radiata de forta divina deoarece a avut putere sa tina moartea pe loc pana a aflat ca am ajuns in tara mea scumpa si cu mare bucurie a spus verisoarei mele Simona si ing. Marieta, care mi-a adus vestea:

„Spune-i, scumpei mele ca plec fericita, ca ma va conduce pe ultimul drum asa cum am dorit". Dumnezeu face voia celor placuti lui si pe pamant.

5 APRILIE 1985

Era vinerea inaintede Florii. De dimineata, cu sufletul insetat am alergat la Sfantul Mormant al Domnului si Mantuitorului nostru. In vechiul Ierusalim (Testament), calcand pe treptele tocite imi imaginam pe Domnul Iisus cu Apostolii si popor, coborand in toti anii pana la rastignire. Nu pot prezenta ce simteam. Mai tarziu, vezi stalpul de marmura la usorul usii a uriasii capele, crapat de cand Iisus cel inviat, si-a ales religia Ortodoxa si i-a dat in grija Sfantul Mormant. Ne-am intreptat spre locul unde sute de ani in urma, lesinase Maica Domnului, cand si-a vazut fiul Lui Dumnezeu rastignit pe cruce. Aici ardea doar o candela. Flori si lacrimi ne-a inundat fiinta. Am ajuns in fata capelei. In mijlocul Maretei Capele, se pastreaza Sfantul Mormant al Mantuitorului nostru. Ne-am asezat la rand pentru ca prin joasa usa, intrau cate doua persoane, iar in micuta tinda, care-ti reprezenta o particica din Sfanta Piatra a Sfantului Mormant a Domnului Iisus si intrai prin a doua usa, foarte plecata, pentru ca era ca prima, tot joasa sa nu intre nimeni cu chip semet si mandru, ajungand astfel in fata Sfantului Mormant, unde parca te topeai in ceva inexplicabil. Ratiunea te-a parasit in astfel de situatii, iar contopirea cu momentul potrivit iti da forta si cauti sa aduni langa tine pe toti cei din tara ta. Ma simteam cu frumoasa mea tara in brate, si deodata fericita, m-am simitit usoara si vesela. Luase Domnul cererea mea. Pe parcursul povestirii mele voi arata ce-am simtit eu, pentru ca nu suntem doua fiinte la fel si fiecare cu bagajul lui merge pe drumul chemarii. Urcam la Sfanta Golgota unde am plans mult. Curgeau din ochii mei lacrimi ca din doua robinete. Am luat hotararea ca in fiecare zi dupa Sfanta Liturghie sa trecem sa primim Binecuvantare de la tot ce este in mareata cupola. Biserica Sfintei Invieri, care-i o adevarata bogatie spirituala care este situata vizavi de capela Sfantului Mormant a Domnului, are o adevarata putere harica de inaltime. Pe parcurs vom inregistra totul. Dupa masa am impartit darurile si am vandut ce era destinat vanzarii, ca sa-mi fac ceva bani pentru a ma putea misca cu grupul din Romania.

6 APRILIE 1985

— SAMBATA FLORIILOR —

Toti pelerinii romani ce erau cazati la Caminul romanesc am pornit spre biserica lui Lazar, unde Domnul nostru Iisus a inviat pe Lazar. Pe acel mormant este zidita o mareata Biserica Ortodoxa greaca, numita Biserica lui Lazar. Aici Fericitul Patriarh Grec

Teodor, cu mitropoliti, episcopi, si preoti, au umplut biserica unde s-a oficiat Sfanta Liturghie, iar poporul cu miile ascultau prin difuzoare.

Dupa terminarea Sfintei Liturghii tot clerul si poporul s-a indreptat pe lungime de 3 km, sub forma de procesiune cantand Sfinte Dumnezeule, in limba greaca, spre fosta casa a surorii lui Lazar, Maria si Marta, unde dupa ce a murit Lazar, asa cum am aratat mai sus si a fost ingropat pe mormantul lui s-a zidit o Biserica modesta. Aici s-a citit o evanghelie cu ectenii, apoi ne-au retras sa ne odihnim pentru ca fiecare simteam oboseala drumului destul de lung si a caldurii care ne osteneste.

7 APRILIE 1985

Zi racoroasa, dar placuta, sarbatoream Floriile, sau Intrarea Domnului Iisus in Ierusalim. Toti pelerinii de la Caminul Roman, am primit de dimineata spre locuinta unde cu sute de ani in urma a fost casa lui Pilat, in prezent biserica greco− catolica, cu surori speciale. De aici Parintele Patriarh Teodor al Ierusalimului, in conjurat de mitropoliti, preoti si episcopi si alte mii de crestini cu finice si lumari in mana au pornit procesiunea spre mareata Capela sub al carei acoperamant se afla Biserica Sfanta Inviere. Deci, s-a oficiat Sfanta Liturghie de catre Parintele Patriarh, mitropoliti, episcopi sI din alte localitati. Din cauza multimii de popor, ne-am urcat la Sfanta Golgota si vedeam preotii de la Palatul Patriarhiei, ca intra pe o usa. Intram si noi, grupul camerei noastre si ne asezam pe niste scari in dreptul Sfantului Altar, a Bisericii Sfintei Invieri, in fata unui gard frumos de fier forjat. Altarul plin cu Prelati Sfintiti.

Cu nevrednicie am vazut cinci aureole diferite la Prelati inviati si la Parintele Patriarh. Am trait momente emotionante tot timpul Sfintei Liturghii. Dupa slijba Sfintei Litrughii toti inviatii din cler, am mers cu Parintele Patrirah la palat in sala mare de redaczie, unde s-a servit cate o cafea, cu gogosi ca chiflele facute cu unt de cocos, care sunt de post.

Apoi fiecare s-au retras unde erau cazati iar Parintele Patriarh a venit sa se faca comod si intreaba pe diaconul cel dezbracat: „Pu, unde-i Nana?" adica in greceste Pu unde-i Nana. Am auzit din camera alaturata, ca-i spunea cuvinte, intelegand doar cuvintele Nana si Maria. Sora Maria care era cu mine imi spune:

Prea Fericitul v-a invitat la masa sI intreaba unde sunteti. Sa intram sa va prezint. S-a bucurat ca un copil de darurile dumneavoastra, in special de ouale din Bucovina. Intram si-i sarut mana cu metanie. Ma ia de mana si ma duce in sufrageria cea de toate zilele, oferindu-mi scaunul langa Prea Fericia lui. Masa a fost bogata numai cu mancare de peste. La masa cu dansul, ia masa tot personalul de serviciu de la bucaterie, respectiv pana la vicar, respectiv toti ai palatului.

Dupa servirea mesei mi-a dat invitatie pentru sambata cand avea sa vina Sfanta Duminica. Dupa ce s-au retras toti, noi am facut ordine, apoi cu sora Maria si Cornel copilul ei, am pornit sa mai vizitam Sfantul Mormant al Domnului, pe drumul Curcii, sau drumul Doloroza, Pretoriu sI inchisoarea Domnului Iisus. Aici am plans cu suspine. Apoi casa Sfintilor Parinti Ioachim si Ana, unde s-a nascut Prea Curata Fecioara Maria, reprezentata doar de niste gropi invechite. Imi arata poarta ce-i spunea de aur, pe unde a intrat domnul Iisus pe asin in Ierusalim, acum este zidita de evrei si pe o distanta de aproape 3 km, in lungul zidului si destul de lat, au facut morminte foarte urate, ca sa nu mai intre Iisus pe acea poarta. Este pazita de un ostas. Ne-am indreptat unde s-a tinut Cina cea de Taina, si de aici privirea mi-a fost atrasa de un fulger argintiu care s-a scurs deasupra unei cladiri.

Am intrebat pe sora Maria ce stie despre cladirea alba din fata noastra. Mi-a raspuns, ca o sa vedem noi pe a doua zi. Eu am luat-o drept spre ea, aproapre fugind, si sora Maria, dupa mine cu baiatul. Am ajuns la poarta si am sunat, ne-a raspuns un calugar si prin semne ne-a aratat unde sa intram. Deschideam usa si vedeam o sala mare cu banci imbracate, cu poopr in fata bancilor pe noua scaune cardinale in odajdii pretioase, iar in fata lor Altarul impodobit de flori si se oficia o slujba. Mi-am dat ca este ceva deosebit si am inceput sa ma rog la Maica Prea Curata, cerandu-i cine a dat semnul argintiu sa-mi dea posibilitatea sa stiu ce este aici.

Si minune: Pe o doamna dintr-o banca a apucat-o tusea si iese afara. Fac semn celor ce ma insoteau si iesim dupa dansa. Le zic: cu ce limba sa-i vorbim ca tusea a scos-o pentru noi. Ea se intoarce si ma intreaba: „Sunteti romanca?" Da ii raspund, dar dumneavoastra ce sunteti? Si-mi raspunde: Sunt evreica din Romania, locuiesc in America si am trecut la religia catolica, azi la noi e Pastele dar vom sta si pentru Pastele ortodox. Zic eu:

„Cum se numeste aceasta Biserica"? Si-mi raspunde ca aici a fost casa Sfantului Ioan Evanghelistul, este manastirea de calugari iezuiti, iar in cladirea ce se vede lipita de asta a stat — a locuit Sfanta Fecioara Maria, unde a si murit. De acolo a dus-o in Gradina Getismani si a ingropat-o. Acum s-a construit pe acest pamant o biserica greco− catolica, dar sta deschisa numai pana la orele 17,00. I-am multumit si am plecat pentru ca totul acum ne era cunoscut. Mergeam parca, prin aer. Zidul din piatra de aproape 2000 de ani, avea imprimat ca in lut moale, mana Domnului cand s-a sprijinit.

Am citit toate popasurile de durere a Domnului Iisus. Popasul cand Sfanta Veronica i-a sters fata primind pe naframa chipul Domnului insangerat si scria numele ei, apoi a lui Simion Cirineanu care a dus o bucata de drum Crucea Domnului. Pe aceasta

ulicioara stramta cu toate popasurile de durere, incerci dureri ce te sfarsesc parca si pe tine. Am intrat apoi intr-o curte unde scria Mormantul lui David. La intrare un rabin ne-a zis o rugaciune si ne-a stropit cu o planta muiata in apa dintr-un vas.

Pe mormantul lui David, erau foarte multe coroane, se zice ca una a fost pusa de Sfantul Constantin cel mare. Am aflat ca si raposatul Iustinian Patriarhul Romaniei, ar fi dat o coroana. De aici am mers sa vedem zidul Plangerii. Era seara de acum si pentru ca era si pastele Evreilor se perinda foarte multa lume. Familii cu cate 5– 6 copii imbracati de sarbatoare. Ma uitam si ziceam in mine: Fiecare in legea lui aduce lauda lui Dumnezeu si se simte in sarbatoare. Si ma gandeam cand si care, o fi turma si un pastor fara ura, fara granite de neam si religie. Poate intrebarea mea e o copilarie dar acolo puteam s-o fac.

8 APRILIE 1985

Azi este a patra zi cand ma gandesc, in suprema bucuriilor duhovnicesti, la cetatea Sfanta a Ierusalimului, parca fiecare piatra imi vorbeste: „Pe aici a calcat si Stapanul care s-a rastignit pentru omenire si pentru mantuirea ta". Ma invaluie o dumnezeiasca iubire si un fior gandind cata lume le calca fara sa se gandeasca la Cel ce-a intemeiat pacea universala pe glob. Cand am intrat in Gradina Ghetismani imi imaginam pe Domnul Iisus rugandu-se cu sudori de sange. Pe drumul Golgotei simteam ca mi se frang picioarele si ma gandeam cate milioane de oameni ca mine si-au varsat pe aceasta ulita lacrimile si povara vietii.

Nu voi arata aici nimic istoric ci numai cele ce a simtit in sufletul meu. Imi placea sa merg mai mult singura cu gandurile mele, meditand la tot ce a fost ce aproape doua mii de ani in urma.

In aceasta zi fiind lume mai putina imi indreptam pasii spre Sfantul Mormant al Domnului Iisus, zona veche a Ierusalimului, care are strazile foarte inguste sI inundate cu magazine, cu tot felul de tentatii. Grupul nostru format din trei persoane, coboram treptele tocite de inaintasii nostri, spre Sfantul Mormant fara oprire. Rareori ne desparteam la inceput, doar dupa ce ne-am familiarizat cu drumurile.

In jurul capelei Sfantului Mormant a Domnului nostru Iisus, este destul loc, zidul maretei capele, este capitonat cu usi. Din curiozitate am incercat sa deschid unna din usi si iata ca am descoperit ca fiecare usa, ne arata inlauntru o Biserica. Am aflat ca toate cultele ce cred in Invierea Domnului si-au construit un altar, unde oficiaza rugaciune, dupa cultul sau. Nicaieri nu vedeai atatea candele din aur si din argint, ca la capela Sfantului Mormant a Domnului Iisus.

In fata Sfintei Pietre a ungerii Domnului, este pe perete pictat in fresca Ungerea Domnului si in fata ard opt candele nemaipomenit de frumoase. La cativa metri se afla scara ce te aduce la Sfanta Golgota, care avea un magnet divin, lasand sa auzi geamatul si bunatatea in iertare, iar la punctul culminant al Dumnezeirii sale, pe locul unde a fost Ssfanta cruce infipta, exista Sfantul Altar, unde se oficiaza deschis, Sfanta Liturghie de cler grecesc, iar alaturi o mica Sfanta Masa cu Icoana Preacuratei Maici, avand in inima sabia oficiau Liturghia catolica. Nu poti pleca pana nu ingenunchezi si pe treptele bisericii „Sfintei Invieri" cu mult har sI in fata minunatelor icoane a candelabrelor si candelelor.

Sunt nemaipomenite si in totul ce se numeste frumos si valoros. In mijlocul bisericii se afla pe pardoseala ceva rotund ca o galeata mai mare, din marmura bej deschis. Traditia spune ca acolo este centrul pamantului. De aici ne grabim sa coboram vreo 2 km spre Ghetismani.

La Biserica unde este Sfantul Mormant a maicii Domnului se coboara destule trepte pana in curte, si o cupola destul de mare si capela Sfantului Mormant a Preacuratei Sfinte Modest. Pe marmura ce sta deasupra Sfantului Mormant se oficiaza Sfanta Liturghie de toate cultele ce cred in Maica Domnului. La orele 15,00 dimineata incep grecii pana la orele 7,00 apoi pana la orele 17,00 dupa– amiaza incep celealte culte, dupa care se incuie usile. La plecarea de aici ne-a atras din nou batranii pomi din gradina Ghetismani, care stau sprijiniti in proptele de fier. Ii priveam si-i intrebam cu gandul cate taine ascund in ei si cum mai rezista.

Am pornit spre Biserica Neamurilor.

Ne-am minunat nu numai de frumusete si maretie, dar si prin extraordinarele tablouri din viata Domnului Iisus. Era prima zi din Saptamana Patimilor Domnului Iisus si am fi dorit sa stam intr-o pestera sa nu mai vedem pe nimeni, apasandu-ne o tristete de moarte. Tristetea a fost ca un semnal, pentru ca noaptea ce a urmat dupa ce am vizitat Biserica Neamurilor a fost jefuita de talhari, luandu-i toate obiectele de pret.

Cat am stat in Ierusalim a fost inchisa mareata biserica.

9 APRILIE 1985

Sfanta Marti a Sfintelor Patimi a Mantuitorului, am pornit cu toti pelerinii din Romania cu masinile Caminului sa vizitam ce se poate intr-o zi. Am vizitat in goana sa cuprindem pana seara cat mai multe locuri.

S-a ridicat muntele Garzim, unde Sfintii Apostoli asteptau pe Domnul si au primit vestea ca Mantuitorul a vorbit la fantana lui Iacob cu o femeie samarineanca, aici am vazut o Biserica, dar era inchise avand in jur muscate foarte multe inflorite. Nu departe de acest loc am intrat in curtea Manastirii ce poarta numele Fantana lui Iacob. un staret tare bun ne-a deschis Biserica, in mijlocul Bisericii se afla galeata si cani pentru baut apa. Langa fantana — Icoana cu Domnul Iisus si samarineanca. Dupa ce ne-am inchinat si am aprins lumanari la Sfantul Altar, am baut apa din fantana si ne-am luat si cu noi apa. In drum am intrat sa vizitam temnita cu 2 camarute foarte, foarte mici, unde a stat Sfantul Ioan Botezatorul, care ne-a zguduit puternic pe toti.

Se pastreaza in total dar neantretinut.

Ne-am oprit la ruinele unui palat de-a lui Irod, care ne transmit tristete, apoi am vizitat coloanele, sau Zeul ui Baol, dupa care a urmat vindecarea celor leprosi, unde in prezent este Geamie. Apoi trei biserici trecute la rusi, ctitor fiind Irnarh Rosete, roman moldovean, asa ni s-a spus. Am ajuns la Nazaret frumosul oras. Aici am vizitat Biserica Izvorul Maicii Domnului, azi fiind omareta biserica catolica, cu icoanele pictate pe pereti numai cu Maica Domnului si casa unde a copilarit Maica Domnului, azi fiind o mareata biserica pictata numai cu Maica Domnului picatata pe pereti, din foarte multe tari, fiecare pictor cum si-a asemanat-o dandu-i o asemanare cu femeile neamului sau. Romanii o au pictata pe pereti, din foarte multe tari, fiecare pictor cum si-a asemanat-o dandu-i o asemanare cu femeile neamului sau. Romanii o au pictata in fresca foarte frumoasa, iar la, picioarele Prea Curatei, scrie doar tara pictorului. Dupa vizitarea muntelui Tabor, am vizitat o biserica care a fost construita pe locul unde a vindecat Domnul Iisus pe cel bolnav — caruia i se spunea — lunatecul.

Am ajuns la Galileea, si am vizitat Biserica unde a fost Domnul Iisus la nunta si a prefacut apa in vin. Au fost sase vase atunci. In prezent se pastreaza aici doua destul de mari cam 30 de litri dupa aprecierea noastra. Ghidul ne-a spus ca 2 vase se pastreaza de foarte mult timp, la Patriarhia Ortodoxa din Constantinopol, iar alte 2 vase in Mitropolia din Rusia. In fata Bisericii unde a fost nunta din Cana Galileii in prezent se gasesc douasprezece pietre in forma de stalpi cam de un metru inaltime, foarte tociti de lungimea vremii. Cand il loveste fiecare emite cate un sunet ce te imbie sa crezi ca e o orchestra. Nu puteam sa ne desprindem de acesti stalpi asa veseli, prin muzica lor. Ne-am coborat in Marea Tiberianei, de aici am luat-o spre Capernaum, unde domnul Iisus a chemat pe Sfintii Apostoli Petru si Andrei.

Tot aici a vindecat si pe soacra lui Petru, unde era zidita o biserica catolica. Pe piatra unde era zidit Sfantul Altar se zice ca ar fi stat Domnul Iisus si ar fi intrebat pe Petru: „Ma iubesti?" Nu departe este Biserica Sfintilor Apostoli — Ortodoxa.

Tot aici Domnul nostru Iisus Hristos a inmultit 5 paini si 2 pesti.

Am luat-o spre Sfantul Iordan, aici am stat mai mult fiecare s-a dus unde a voit. Eu am ramas cu sora Genoveva si o doamna Preoteasa din Moldova. Dupa ce-am intrat in Iordan si ne-am udat, sora Genoveva imi spune: „Nana, nu vrei sa ne botezati, ca asa-i obiceiul?" I-am raspuns: „Bine, si am luat apa in pumni, aruncand pe prima cu urmatoarele cuvinte: se boteaza roaba lui Dumnezeu Eugenia in numele Tatalui si al Fiului si al Sfantului Duh, apoi pe a doua la fel si i-am spus numele".

Te rog spala-ma de tot ce-i rau si sa ma faci mai buna, mai inteleapta, sa ma pot strecura usor prin ploaia vietii si sa vin la tine cum doreste bunatatea ta.

10 APRILIE 1985

Sfanta Mierure a Sfintelor Patimi.

Dupa ce am luat binecuvanatare de la Sfantul Mormant al Domnului Iisus,am iesit la poarta Sfantului Stefan apoi la poarta oilor si locul unde orice sarac poate sa stea sa se odihneasca. Eram 4 persoane, eu, Genoveva, Parintele Panait Bulancea si Parintele profesor Ioan Prescura de la seminarul din Craiova. Aici am mancat paine cu halva apoi am luat-o la drum, spre muntele Elanului sau muntele Fericirilor, si cu greu am urcat fiind foarte cald. Pe muntele Eleanului sau Fericirilor sta ca o cetate imparateasca, Biserica Inaltarea Domnului si Manastirea de maici rusoaice, arabe si doar trei romance. In biserica se facea Sfantul Maslu in limba rusa.

Dupa ce preotii au miruit pe toata lumea am inaintat si noi, o maicuta foarte mica de statura si foarte batrana ne-a auzit ca vorbim romaneste. Fata ei de Inger cu lumina si zambet, se apropie de noi si ne intreaba: „Sunteti din Romania?" Si eu sunt romanca, ma cheama Natalia si am 94 de ani. Dupa ce se sfarseste admiratia si meditazia noastra in marea Biserica, maica Natalia ne duce sa vizitam biserica in care se afla pentru prima data capul Sfantului Ioan Botezatorul, care-i poarta si numele.

In stanga bisricii cam pe la jumatate este o groapa iar pe marginea gropii este scris pe ruseste: „Aici s-a gasit pentru prima oara Capul Sfantului Ioan Botezatorul" Maica Natalia, cea de 94 de ani fugea ca un titirez inaintea noastra, rugandu-ne s-o urmam la chilia dansei. Era atat de fericita ca poate sa ne serveasca cu un pahar de suc de portocale. Intreaba pe sora Genoveva: „Nu esti sora de manastire si la ce Manastire esti?" Dupa ce afla, lasa capul in jos si iar ii pune o intrebare: „Dar Maica Veronica ce mai face?" Genoveva ma prezinta, ca eu sunt. Se zapacise maicuta noastra si se invartea sa vada ce sa le dea. Ne-a imbratisat si ne-a dus la o maica romanca ce statea pe picioare paralizata. Despartirea a fost cu lacrimi de bucurie. La plecare am mai trecut prin Gradina Ghetismani cu batranii maslini, care ici colo mai aveau cate o ramura pe tulpina, enorm de groasa sustinuta de proptele de fier. Flori multe si de tot felul localnice si cunoscute la noi ca: trandafirul si muscata.

In aceasta gradina Domnul Iisus a lasat pe ucenici si a plecat in taina pe muntele Ghetismani sa se roage. De aici a luat-o spre mareata Biserica cu turle multe de stil rusesc, ce poarta numele Maria Magdalena cu maici cele mai multe rusoaice, araboaice si doua romance. Maica Tomaida, romanca, care nu mai stia ce sa mai puna pe masa, totul gatit de ea, ca slata de tot felul de fructe, toate delicioase, pentru dragostea dansei le dadea gust nemaipomenit de dulce si bun.

Interiorul bisericii era de curatenie cum nu mai vazusem, cu bogate icoane din aur si argint, dar marile valori erau Sfintele Moaste ce se aflau intr-o cutie de argint lucrata in filigram cam de 80 centimetri ce pastra particele din Sfintele Moaste ale Sfantului Vasile cel Mare, Sfantul Ioan Gura de Aur, Sfantul Grigore Teologul, Sfantul Chesarie, Sfantul Memant, Sfantul Partenie si Sfantul Haralambie. In dreptul fiecaruia scria in limba rusa. In dreapta in rand cu iconostasul, in fata strainilor un sicriu imbracat in argintiu ne-a spus maica Tomaida, care ne citise si Sfintii din cutie, ca in sicriul din dreapta sunt moastele intregi ale Sfintei Varvara cea noua, la fel si in stanga un sicriu intocmai ca primul unde se gaseste Sfanta Elisabeta cea noua, tot intreaga. La aceasta Sfanta manastire a Mariei Magdalena am fost de mai multe ori, pentru ca ne atragea ceva deosebit. Desi la toate colturile erau garzi inarmate, cand ne vedeau ostasii ne aratau drumul spre Sfanta Manastire.

Cand coboram spre biserica Ntiunilor se lasa peste noi o tristette, pentru ca era locul unde a vandut Iuda pe Domnul Iisus cu o sarutare.

Mareata Biserica are scene impresionante din viata Domnului Iisus legate prin patimile si disperarea Maicii Sale si a Mariei Magdalena. Tradarea crestinatatii l-a impins spre spanzurare, iar crestinatatii l-a impins spre spanzurare, iar crestinatatii i-a ramas biruinta prin suferintele lui Iisus agonia, moartea si Invierea.

Toate confesiunile ce cred in invierea Domnului Iisus isi pleaca genunchii si scapa lacrimile privind tablourile legate de suferinta Domnului. Trecem prin fata bisericii unde se pastreaza marele Tezaur, Mormantul Maicutei Domnului. De la poarta Sfantului Stefan intram pe drumul crucii si dam de gloata de fiinte pestrite ce se ocupa cu negotul. Simteam mai multa suferinta decat bucurie privind in urma anilor trecuti.

11 APRILIE 1985

Sfanta Joi a Sfintelor Patimi a Domnului Iisus.

In amintirea acestei mare zi cand Domnul Iisus a spalat picioarele apostolilor, dand exemplu ca cine-i mai mare sa fie tuturora sluga.

Prea Fericitul Patriarh Ortodox al Ierusalimului dand dispozitie sa se faca un mare teraped in curtea marei Capele unde se gaseste Sfantul Mormant al Domnului Iisus. Pe terapetul improvizat se pune o masa in fundul lor banci iar pe marginea lor stau 12 preoti, iar patriarhul imbracat in vesminte ca si preotii, ajutat de 2 diaconi merge la fiecare preot cu ligheanul (in mana) cu apa ii spala picioarele si i le sterge cu un prosop. Dupa ce s-a terminat spalarea se canta intr-un anvon Evanghelia zilei de un preot, se zice o ectenie de un diacon, apoi clerul si poporul intra in Biserica Sfintei Invieri cat se poate restul stau pe locurile lor. Noi ne-am sculat mai de dimineata sa prindem un loc mai in fata sa putem vedea spalarea. Am ajuns cu greu prin miile de oameni, ne-am oprit la bara ce oprea lumea sa intre in incinta. Inainte de a veni parintele patriarh cu vicarii si clerul au inceput sa intre in incinta militari care raspundeau de ordine. Eu spuneam sorei Genoveva: „ce mai armata are Izraelul, parca sunt de mamaliga".

Unul din ei se apropie si-mi zice: „Nu doamna nu suntem de mamaliga". Il intreb cum de stie romaneste si-mi raspunde ca este evreu nascut in Romania la Piatra Neamt, parintii lui au venit la Telaviv cand el avea doi ani, in casa au vorbit romaneste si ca fiecare ori de ce natie ar fi ii vorbeste limba de unde a venit si chiar la scoala orice se preda. Ca este casatorit sI are trei copii. Pe el il cheama Iosif, si este seful ordinei. I-am aratat invitatia ce-am primit-o de la Parintele Patrirah si i-am cerut sfatul. Iosif al nostru ne-a promis ca o sa ne duca in fata Sfantului Mormant unde vor avea rezervate locuri toti invitatii Patriarhului in Sambata Pastelui. Dupa toata ceremonia fiecare a luat-o pe unde a voit. Noi am plecat in Gradina Ghetismani la Mormantul Maicii Domnului si Manastirea Mariei Magdalena. aici un grup de maici din romania si cu mine am facut o pauza in meditatiile mele

peste tot unde am vizitam Sfintele locuri, gandul meu se inalta spre cei din spitale, coplesiti de suferinta, orfanii cei lipsiti de dragostea parintilor, cei din azile doborati de povara anilor si a singuratazii, peste campiile roditoare si falnicii munti, pentru familia mea risipita si pentru mine. fiecare loc avea parfumul si Harul sau si ramaneai topit in ceea ce nu poti descifra cand ceva te depasea.

12 APRILIE 1985

Vinerea Mare a Sfintelor Patimi.

Ne-am sculat de dimineata si am pornit pe drumul Crucii ca sa ajungem la Pretoriu, de unde se pornea procesiune spre Golgota. Cu greu ne-am strecurat printre miile de oameni care fiecare se strecurase si se oprea unde isi gasea un locusor. Noi doream sa ajungem la locul unde se facuse condamnarea Domnului Iisus sI de unde pornea procesiunea cu Prea Fericitul Parinte Patriarh, mitropoliti, preoti si popor, dar cu greu ne-am apropiat.

Pe la ora zece se anunta ca vine garda, Parintele Patriarh care anunta procesiunea.

Pe obrajii miilor de pelerini se prelingeau lacrimi, iar mana fiecaruia cu lumanari aprinse tremura de emotie, parca vedea pe Cel nevinovat cum si-a luat Crucea si a pornit pe drumul calvarului spre locul jertfei. Se porneste procesiunea de la Pretoriu. O Cruce mare o duce in spate cand un cleric, cand un crestin. Drumul calvarului stramt, tocit de milioanele de oameni ce s-au perindat in decursul secolelor, dorind sa primeasca o scanteie din suferintele Stapanului, pentru a putea duce si ei Crucea vietii lor. La fiecare popas al durerilor se facea cate o ectenie, dupa care poporul canta „Sfinte Dumnezeule" iar localnicii ne stropeau cu apa de colonie de la balcoane simbol al racoririi lui Iisus.

La fiecare popoas al durerii scria in limba greaca importanta momnetului. Toti pelerinii mergeau ca o apa la vale desi ne urcam.

Popasurile durerii lui Iisus n-au asemanare. Imi imaginez in tacere cum primea Prea Curata Mama cu inima insangerata, pentru Fiul sau care-i topea firea umana. De la cincilea popas parca simteam si noi durerea Dumnezuelui nostru. Aici Domnul Iisus s-a sprijinit cu mana de zidul de piatra, unde si azi se vede forma palemi si a cazut sub Cruce.

Ostasul roman nu avea voie sa-l ajute pe Iisus pentru ca facea parte din iudei, dar vazand un iudeu voinic, i-a poruncit lui Simion Cireneanu sa ia Crucea lui Iisus si s-o duca o bucata de drum. Deci un pagan am vazut ca a avut mila de Mantuitorul nostru.

Am ajuns la al saptelea popas al durerii. Pe perete scria Sfanta Veronica, meditand putin in acest loc, parca vedeam pe tanara Fecioara Serafia, alergand, fara frica prin furia multimii si privind fata lui Iisus, naframa de pe capul ei pentru a-si sterge fata. Privind-o Domnul a radiat-o cu forta divina, i-a inapoiat naframa si i-a zis:

– „Buna mea Serafia, pentru dragostea ta, de acum Veronica te vei chema, ceea ce inseamna ICOANA ADEVARATA".

Pe naframa ei ramase imprimat chipul Domnului, ce se pastreaza pana in zilele noastre. Ce fericita o fi fost cunoscandu-si Stapanul. N-o interesa ce-i aduce vitorul. Ce inseamna sentimentul iubirii sfinte, ce-ti iti ofera neansetata vesnicie. Ma intreb, cate dintre noi avem bucuriile ei, pentru dragostea Mantuitorului nostru. Aceasta intrebare ma umilea si cu frica sarutam zidul, cu numele Sfintei Veronica.

Nu departe peste fosta ei casa, azi este zidita o Biserica Romano– Catolica, cu surori sociale care se ocupa de bolnavi si necajiti, avand votul sa vada pe Iisus in orice fiinta ce sufera. Chipul Domnului Iisus, pe naframa Sfintei Veronica este socotita cea dintai icoana, nefacuta de mana omeneasca, ci de dragostea unei tinere Fecioare. Strecoara, Doamne o lacrima din iubirea Sfintei Veronica si in inima, ca sa se bucure sufletul meu de soarta vietii.

La al saptelea popas al durerii cade Domnul pentru a doua oara slabit de (durere) putere. Suferea ca un om acum pentru cei care nu-L intelegeau. Sfasietoare durere am simtit aici, socotind de cate ori nu L-am inteles si eu.

La al optulea popas se apropie Domnul Iisus de Golgota. Aici a lasat Domnul Iisus un cuvant de mangaiere celor care-L plangeau zicandu-le:

Plangeti-va pe voi si pe fii vostri.

Desigur ca se adresa de-a lungul secolelor, intregii omeniri. Nu departe scria pe zid aratandu-le al noualea popas al durerii a treia cadere sub povara Crucii. In arhivele bisericii Ortodoxe– Gecesti, sta scris ca cele trei caderi ale Domnului Iisus, inseamna cele

trei zile cat a stat in mormant si prin Invierea Sa ne ridica si pe noi din iadul vietii. Cand ne despartim de trupul pamantesc inviem prin mila Stapanului Iisus, pe care L-am iubit si rugat sa ne dea mila Sa in dar primindu-ne.

Ne-am apropia de capatul stramtei strazi pe care s-au desfasurat atatea dureri. Preiveam lumea ce mergea ca pe orice strada si negustorii ce si-au sapat in munte cate o camaruta ce si-au incarcat-o cu tot felul de obiecte, invitand pe trecatori sa cumpere. Mi-am zis: „Ce usor ne invatam cu cele sfinte...Peste tot lumea e pestrita. Cred ca numai cei prin suferinta legati de pat, mai sunt in contact cu Dumnezeu pentru ca nu se risipesc cu nimicuri ca noi.

Da-ne Doamne apa spalarii si puterea sa ne curatim.

Iata locul celui de-al zecelea popas unde au tras sortii pentru haina Domnului Iisus. Aici ne-am rugat Domnului sa ne ajute si pe noi a dezbraca haina patimilor si sa stopeze destramarea crestina, a bisericii crestine prin sectele care lovesc in Sfanta Sa Maica si in Sfintii Sai.

Am ajuns la punctul culminant unde Domnul a fost pironit pe cruce. Aici am zabovit mai mult. Imi imaginam sfantul Sau trup strivit, sange curgand, gemete si momentul disperarii strigand spre Tatal cel Ceresc, ca om nu ca Dumnezeu.

„Tata daca este cu putinta departeaza de la mine acest pahar, dar nu cum vreau Eu, ci cum vrei Tu".

Prin aceste fraze, Domnul ne arata, ca si noi cand vom ajunge la ultmiul pahar, sa apelam la Tatal ceresc.

Gata al doisprezecelea popas de durere. Mantuitorul nostru isi da duhul atarnat pe Cruce si suferinta Sa, ia sfarsit. Golgota primeste cinstea de a-l ridica si pastra pe Creatorul Sau, de-a lungul veacurilor.

La al treisprezecelea popas de durere, a patruns in inima Prea Curatei maici sabia, lesinand in mainile mironositelor si a Sfantului Ioan Apostolul Iubirii, vazand pe Iosif si pe Nicodim coborand de pe Cruce pe Fiul si Dumnezeul Iisus Hristos, intinzandu-i pe o piatra de marmura neansufletitu-i trup, facandu-i dupa datina ungerea cu mirodenii. In amintirea de atunci si pana azi, cum intri in mareata capela a Sfantului Mormant, intai ingenunchezi la Sfanta piatra a ungerii Domnului, iar parintii greci zilnic o sterg cu mirodenii. Se zice ca Iosif si Nicodim erau ucenicii Domnului in taina si adusera mirul pentru ingropare dupa ce ceruse incunviitare de la Pilat, incunviintare de a coobori sI ingropa pe Iisus. Dupa ungere, acesti doi apostoli alaturi de Maica Domnului, Sfantul Ioan apostolul si mironositele au adus Dumnezeiescul trup al Domnului si l-au ingropat intr-un mormant nou. Altarele tuturor confesiunilor cu mareata Biserica a Sfintei Invieri a Domnului, cea mai bogata in Icoane de aur si argint cu pietre scumpe si sfetnice cu obiecte de cult de pe Sfanta Masa a Sfantului Altar, sunt toate ca o coroana mareata in jurul Sfintei Capele a Sfantului Mormant al Domnului. Mareata Capela, are mai multe sa ne arate, dar noi speram sa le gasim in timp. Nu se poate vedea totul deodata ca te consuma emotiile si harul.

13 APRILIE 1985

Sambata Sfintelor Pasti.

In aceasta zi ne-am sculat foarte de dimineata si prin intuneric am luat-o spre Sfantul Mormant al Domnului, ca sa primim un loc. Eram patru persoane in grupa noastra. Eu, Genoveva, preotul diacon Panaite de la Episcopia Romanului si Lixandrina din Com. Roznov jud. Neamt. Pentru toti am primit invitatie in ziua de Florii de la Prea Fericitul Parinte Patriarh. Am coborat treptele spre Sfantul Mormant in fuga. Ne-am apropiat de gloata insetata, care ne-o luase inainte. Spatiul curtii din fata uriasei Capele era inchis cu o bara de fier pentru a nu navali lumea. Cu greu am ajuns intr-un colt de unde incepea bara. Prin impingerea pelerinilor ne-am tot coborat spre centru. Lume potopul lumii din toate partile. Odata cu zorile a cazut o racoareala de ne cantau dintii din gura. eu imi imbracasem pardesiul cu motive romanesti. Mi-a prins bine la frig si cand au venit grupul de militari, pentru ordine, Iosif al nostru, m-a recunoscut dupa imbracamintea romaneasca, s-a apropiat incetul de bara si mi-a zis:

„Colegul meu este rus, el o sa va duca unde trebuie ca eu nu pot parasi locul". I-am multumit. Dupa cinci minute cineva ma atinge pe mînă spunîndu-mi ruseste: „Idi suda (veniti)". Fac semn la grupul nostru si cu mare greutate ajuungem la niste trepte. Evreul rus era foarte voinic, prin semne ne-a aratat sa-l urmam.

In goana rcam pe scari cand la dreapta cand la stanga, cand in spiral ca ne facusem praf. Eu fac o gluma cu cei ce ma urmau: „Pregatiti-va sufleteste ca cine stie pe unde ajungem, dar le dau curaj aratandu-le un alt grup de militari care ne tineau calea. Prietenul nostru rus aud ca le spune: „Invitati Patriarhul". Atat am inteles si le spun grupului nostru: „Curaj ca mergem bine. Domnul este cu noi".

Nu pot reda timpul dar vad cum, coborand pe o scara ce ne ducea spre sfanta Pestera a Ungerii, il aud: „Finis" care inseamna gata si fuge. Noi

am cazut ca morti pe Sfanta Piatra si plangeam. Ne-am sculat si am mers spre ocul unde a lesinat Maica Prea Curata. Tot interiorul uriasei Capele era gol. Ne indreptam spre Sfantul Mormant al Domnului, privim usa exterioara inchisa si cu o pecete rotunda din ceara, marimea unui colac mare.

In dreapta sta ca o santinela un preot grec iar in stanga un preot armean.

Ma indrept spre preotul grec si-i arat invitatia de la Parintele Patriarh. Imi face semn sa astept. Ma intorc spre Biserica Sfintei Invieri, care era plina de lume. Vad pelerini romani care ma intreaba pe unde am intrat, pentru ca se stia ca usile de la intrarea principala a capelei sunt pazite, pana vine parintele Patriarh, cu procesiunea de cler si popor ce intra in capela, restul de popor ramanea afara.

Intre Capela Sfantului Mormant si Biserica Sfintei Invieri, erau asezate 20 de banci in dreapta sI 20 de banci in stanga inchise cu o bara ca sa poata intra procesiuni in Biserica Sfintei Invieri, imbracat cu haine noi, in prezenta Mitropolitilor, a Episcopilor si garda oficiala. Cand noi priveam imprejmuite un preot grec prin semne, ne intreba ceva.

Noi aratam invitatia si ne indica sa intram in dreapta, sa ne ocupam loc.

In stanga intrau clericii armeni si putini mireni. Noi ne-am luat loc pa ultima banca lipiti de zidul Bisericii Sfintei Invieri. Nu ne asezam bine si auzim garda oficiala anuntand ca aduce pe cineva. Erau invitatii Parintelui Patriarh, familisti, straini, printre care si patru regi mi i-a aratat si Iosif al nostru.

Am recunoscut pe Husein al Iordanului, pentru ca parintele Paroh este al Ierusalimului si al Iordanului. Intr-o disciplina deosebita au luat loc pe banci. Garda s-a dus sa aduca procesiunea clerica. Inainte de a sosi clerul au inconjurat capela Sfantului Mormant copii, sa fi fost peste 100, cei mari peste 16 ani duceau pe cei mici dupa gat care bateau din palme si din gura ziceau ceva. Cum vad pe Iosif al nostru il intreb ce este cu acesti copii? Pune degetul la gura se apropie si-mi spune:

Acesti pui de arabi sunt ortodoxi si ei invocau Sfanta Lumina, spunand ca este a lor. Ei sunt curati si Dumnezeu ii asculta. toti copii s-au urcat la balconul Marii Capele. Cu lumanari in mana, sa primeasca Sfanta Lumina. Se aude anuntul clerului. In fata erau diaconi cu 2, prapule din fier cu Icoana Sfintei Invieri si cu o cruce din aur, cu pietre nemaipomenit de frumoasa, dupa crae urma parintele Patriarh cantand cu tot clerul „Sfinte Dumnezeule". Toti au intrat in Biserica Sfintei Invieri, primii mitropolitii si episcopii in Sfantul Altar, pe cararea din mijlocul Bisericii preoti cat au putut, restul au ramas pe unde au putut fiecare.

Dupa ce parintele Patriarh a fost imbracat, au iesit toti si tot cu procesiunea la fel ca la intrare au inconujurat Capela Sfantului Mormant cantand „Sfinte Dumnezeule" Parintele Patriarh s-a oprit in fata usii sigilate si se ruga in taina, iar vazduhul era plin de cantecele tuturora. Eu ca sa vad mai bine m-am ridicat in picioare pe banca si le-am facut semn celor care erau cu mine sa se ridice. Fiecare aveam in mana 33 de lumanari, in amintirea celor 33 de ani a Mantuitorului nostru. Eu cumparasem 33 pentru cei vii si 33 pentru toti mortii din |ara mea ca sa le aprind cand o sa vina Sfanta Lumina.

Pe cand se ruga Parintele Patriarh, ningea exact cum ninge iarna si l-a acoperit tot. Spun Parintelui Panaite, sa ma verifice daca-i adevarat. „Ninge peste Parintele Patriarh, el imi raspunde: „Eu sunt lac in spate, si dumneavoastra vedeti ca ninge".

Incepe sa se vada mitra de pe cap si parca cobora spre picioare. Cand a ramas complet ca inainte de ninsoare am vazut cum a tras sigiliu de pe usa sI a intrat in Capela Sfantului Mormant singur sa se roage. Cat timp a durat, dupa ce a intrat Parintele Patriarh sa se roage la Sfantul Mormant, nu mi-am dat seama destul ca deasupra capelei Sfantului Mormant in fractiuni de secunda un fulger argintiu, vine al doilea, si strig cat am putut, al treilea, al patrulea, al cincilea, care era de culoarea cerului si a mers spre copii, s-a rotit peste ei, apoi s-a retras spre capela, apoi baietelul sta cu lumanarile aprinse in mana la balcon, foarte linistit.

In acel moment a iesit si Parintele Patriarh strigand Veniti de luati lumina dand lumanarile prin bara, dovedind ca nu este foc material ci divin.

De la baietel a pornit, tot in fractiune de secunda ca un fir argintiu, care a aprins toate candelele de deasupra Sfantului Mormant a Domnului. mare esti Doamne, am strigat, si am simtit sa plutesc. Desi candelele se leganau,uleiul din ele nu se varsa, cred ca foarte lume a vazut, pentru ca toti in limba materna strigau:

Lauda celui ce ne-a facut parte sa vedem. Pe cand se aprindeau candelele Parintele Patriarh statea in fata Sfintei usi a Sfantului Mormant, dand lumina celor ce erau in fata si striga mereu: „Veniti de luati lumina".

Tot deasupra Capelei Sfantului Mormant, a urmat al saselea fulger argintiu, strigam cat ma tineau puterile al saptelea, al optulea, al noualea, al zecelea, al unsprezecelea, intre al unsprezecelea si al douasprezecelea am auzit un zgomot ceva de triumf vesel pe care nu pot sa-l descriu, si crezand ca apare Domnul Iisus, am luat-o din loc, nemaivazand invitatii care stateau pe loc sI strigam cat putea:

Mantuitorul, Mantuitorul si a aparut al doisprezecelea fulger. Cu acest fulger a luat sfarsit. Nu mai stiam de mine. Mi se parea ca m-am descompus fizic. Strangeam pumnii sa-mi dau seama daca mai exist. Nici nu-mi dadeam seama ca ma gasesc in picioare pe la mijlocul bancilor intre invitati. Cred ca atunci am vazut lumina ca acoperise copilul de la balcon. De frfica, ca o sa-l consume am pierdut respectul fata de cei din fata bancii noastre. Nu stiu cand mi-am parasit locul de pe banca pe care mi-o alesesem.

La acel moment nu mia vedeam pe nimeni, dar am simtit, ca cineva din partea dreapta dadea cu pumnul in mine. Am fost atat de fericita ca simt durere dandu-mi seama ca exist. Ma uit sa vad cine da in mine. Era o doamna careia ii stricasem coafura cu gestul mainilor mele. Imi cer scuze si zic:

Betia Sfintei Lumini. Era o grecoiaca din lumea mare a invitatilor. Mi-a raspuns, numai ca ea stie ce. In stanga ciufuleam rau un barbat, care atat el cat si sotia cu baietelul lor ma priveau cu drag si priveau fericiti ca doamna ma tinea in bratele ei. Si lor le-am raspuns in englezeste:

Betia Sfintei Lumini. El mi-a raspuns:

Cu adevarat betia Sfintei lumini. Si prieteneste ne-am despartit. Dupa ce s-au ridicat invitatii si au pornit spre iesire cu toata procesiunea, spre palatul Sfintei Patriarhii eu stam nemiscata in picioare pe banca a cincea. Diaconii de la palat si sora maria se uitau la mine si radeau fericiti. Ma priveau si-mi ziceau ca nu ma cunosc. Eram nelamurita. Sora maria ma cheama sa merg cu ea la palat, iar eu traiam parca in alta lume.

Sora Genoveva din grupul nostru ma intreaba unde imi sunt lumanarile din mana? Fiecare tinea in mana 33 de lumanari in amintirea Mantuitorului nostru, iar luasem 33 de lumanari in dreapta pentru toti cei vii din tara mea. Iar in stanga 33 de lumanari pentru toti cei morti din tara mea. Ii raspund:

Nu, nu stiu ce s-a petrecut cu mine, dar cu lumanarile mele. Nici sandalele nu stiam unde sunt. Se vede ca m-am descaltat cand am pasit pruintre invitati, Parintele Diacon Panaite Bulancea din grupul nostru, se ofera sa-mi caute lumanarile si sandalele. Le-a gasit printre banci si-l intreb totodata daca a vazut Sfanta Lumina sI cum a vazut. Voiam sa ma verific pe mine prin ei. Parintele Panaite mi-a spus ca a vazut deasupra capelei Sfantului Mormant sapte fulgere argintii, iar Genoveva mi-a spus ca a vazut niste nori luminosi, fiecare in felul sau Alexandrina 5 fulgere argintii. Aprind si eu lumanarile de la cei din jurul meu. Lumina lumanarilor era normala dar de cand se stie niciodata n-a luat foc printre miile si milioanele de pelerini. Nu mai era forta venirii, dar miracolul si-l pastreaza, de nu se intampla nimic neplacut. Sfanta Lumina vine sambata pe la orele 14,00 apoi urmeaza cantele: „Hristos a Inviat". Clerul si poporul. Dupa ce se zice o Evanghelie si o ectenie intra in Biserica Sfintei Invieri, se dezbraca Parintele Patriarh cu intregul cler si tot in procesiune pornesc spre palatul Patriarhului si in sala de receptie se ofera ceva de post si o cafea. Sora Maria, bucatareasa parintelui Patriarh a invitat grupul nostru sa urce pentru a vizita mareata sala de receptie deoarece n-o sa mai avem ocazia. A avut dreptate ca n-am mai vazut-o cat am stat in Ierusalim. Dupa ce s-au servit fursecurile de post facute cu unt de cocos de se topeau in gura, apoi cate un pahar cu suc de portocale, toata lumea cler si mireni, ne-am retras fiecare unde am dorit. Grupul nostru simti nevoia sa se odihneasca iar eu am pornit spre Sfanta Golgota. Simteam nevoia de a sta singura si sa meditez la tot ceea ce se petrece. Desi era puzderie de pelerini nu vedeam pe nimeni. Ma strecuram ca o frunza fara pret printre valurile oceanului. Am ajuns la locul dorit Sfanta golgota. Dupa ce ne-am inchinat m-am asezat pe un scaun, ce era gol, si am lasat gandurile sa-mi arate trecutul. Dupa ce mi-am incarcat sufletul cu tot ce am avut nevoie, am coborat la Sfanta Piatra a Ungerii, apoi stalpul crapat de langa usa uriasei capele, din timpul cand Sfanta Lumina a trecut de la Sfantul Mormant al Domnului unde sustineau catolicii ca lor li se cuvine, pe Sfanta Masa unde se ruga Patriarhul Ortodox, aprinzandu-i-se buchetul de 33 de lumanari aratand conducerii catolice, ca Dumnezeu cel Inviat doreste sa fie la Ortodoxi.

Conducerea catolica au inteles si s-au retras in dreapta Sfantului Mormant facandu-si un altar pentru Liturghie. In fata Capelei Sfantului Mormant n-am vazut sa faca Sfanta Liturghie decat ortodoxii (greci si armeni).

Celelalte confesiuni faceau la latarele lor, sapate in zidul maretei Cupole, la diferite ore. Cu adevarat ca sI bucuriile te obosesc ducandu-te cu sute de ani in urma.

De aici am plecat spre Caminul Roman, unde am fost cazata, sa ma odihenesc putin. Dupa orele 23,00 ne-am pregatit sa mergem la Slujba Sfintei Invieri, crae s-a facut in capela caminului nostru. Pe la orele cinci dimineata, ca si la noi in Romania, slujba a luat sfarsit. Pentru a doua Inviere ne-am dus toti pelerinii romani care, prin frumoasa Evanghelie ce a citit-o din unul din anvoane in limba romana, a reprezentat Biserica Romana. Desigur in Sfanta Biserica a Sfintei Invieri, Parintele Patriarh,a citit in limba greaca si pana la a douasprezecea evanghelie in diferite limbi.

La adoua Inviere care s-a facut in capela Caminuluinostru ne-am dus toti pelerinii romani impreuna cu staresul Parintele Teofil, conducatorul caminului, care prin frumoasa Evanghelie ce a a citit-o din unele din ancoanele in limba romana a reprezentat Biserica Romana.

Mitropoliti, episcopi si preoti nu-i mai stiu la numar. Dupa terminarea vecerniei pe la orele 13,00 Prea Fericitul Patriarh cu initiatii sai mai apropiati au mers la Palatul Patriarhiei, in salonul intim unde intra cam 80 de persoane. M-a introdus si pe mine Sora Maria, spunand ca sunt invitata la masa in zilele Sfintelor Pasti, sa-i sarut mana Prea Fericitului si sa-i spun „Hristos a inviat" apoi

ne vom retrage si vom ajunge la pregatirile pentru masa. In salon se vorbeau toate limbile dar am mers direct in salon la Prea Ferictul si plecandu-mi capul i-am spus spus: „Hristos a Noste" si mi-a raspuns in romaneste „Hristos a Inviat", si din strana arhiereasca am inteles ca ma prezenta invitatilor intelegand doar „Nana Veronia Romania" si altceva n-am inteles. Uitandu-ma in jur am apreciat doar numai 80 de persoane numai barbati in jur. Din grupul de invitati un barbat blond, inalt, cam de vreo 45 de ani varsta, face un pas spre Parintele Patriarh si intr-o engleza superba aud Romania si Nana Veronica printre cuvinte ce nu le-am inteles. Se intoarce spre mine si imi vorbeste romaneste cu mici greseli. Redau exact deoarece nu pot scrie cum se exprima el.

Sunt fericit ca vad intre noi pe cineva din Romania. Eu am facut cateva vizite la frumoasa Romania. Iubesc Romania si poporul ospitalier, iubesc pe Ceausescu mesagerul pacii. Traiasca Romania si poporul ei.

M-am simtit obligata sa-i raspund cu aceleasi cuvinte si vazand un barbat cu o tichie mare pe cap mi-am zis ca trebuie sa fie cineva din conducerea evreisaca si m-am intors catre el si i-am zis: „Salom" — adica pace. S-a ridicat din fotoliu si bate din palme de trei ori zicand „Salom". Ma retrag cu spatele inapoi in camera unde se aseza pe platouri mancarurile si gustarile, unde mai erau doi diaconi, 2 maici ale palatului si 3 ospatari. Toti cu o vadita placere ma priveau. sora maria imi zice:

Ati facut ce n-ati facut in Romania. Eu i-am raspuns:

In tara mea n-am avut ocazia. nu trebuia sa-i raspund? Dar cine o fi persoana, Maria imi zice:

Un mare bogatas din america.

Incepem sa aranjam felurite gustari. Un barbat cu o esarfa rosie mereu intra la noi vesel si lua de pe platou diverse si baga in gura. Si ca sa tac imi dadea si mie. Eu intreb:

Cine-i zurliul asta? Maria imi raspunde razand:

Bine ca nu stie romaneste ca s-ar distra mai mult. Unul din cei 4 regi. Cel mai mic de statura este Husein al Iordaniei, cel mai bun prieten al Prea Fericitului. E mahomedan dar regina este catolica, iar Prea Ferictul Patriarh este si al Iordaniei conducator religios. Vine in fiecare an la noi de Sfintele Pasti. Dupa ce s-au servit destule bunatati s-au facut cateva fotografii; Prea Fericitul Patriarh ce cei mai apropiati care au mai ramas. Cel care vorbise romaneste cu mitropolitul Nazaretului m-a chemat si in trei mi-a transmis cele comunicate de Prea Fericitul Mitropolit astfel:

Nana Veronica, Prea Fericitul Mitropolit al Nazaretului spune ca in ochii tai vede ceva divin. Te intreaba daca poti renunta la tara si sa ramai la Nazaret, cu privirea carora le-ai transmite bunatate si pace. Eu i-am raspuns:

Va rog transmiteti Prea Fericitului Mitropolit al Nazaretului ca-i miltumesc pentru apreciere, dar ceea ce vede in ochii mei n-am dobandit prin efort propriu, ci asa m-am nascut si doresc sa mor acolo unde m-am nascut. Apoi eu mai am un buchet de surori aproape trei sute sa mai fi ramas, pentru ca au mai plecat in viata vesnica dintre ele si eu traiesc prin sI ele prin mine.

Prea Fericitul Mitropolit auzind cele comunicate a venit si mi-a luat ambele maini si m-a sarutat pe frunte. Am inteles ca i-a placut atitudinea mea. I-am sarutat mana cu respect si m-am retras la Maria. Pe la orele 18,00 am venit incarcata la camin insotita de sora Maria si am cautat pe cei care venise cam nepregatiti sa le dam din mancarea ramasa. Pomana era a Prea Fericitului Patriarh iar eu cu sora Maria vom lua plata curierului. Pe toate si pentru toate. Fie Domnul laudat ca mult am fost uluiti si fericiti de tot de peste tot.

15 APRILIE 1985

La a doua zi de Sfintele Pasti am plecat de dimineata la Mormantul Maicii Domnului, de unde veneam mereu incarcata cu bucuriile ce le strangeam in suflet. Sfanta Proscomidie o facea preotul pe firida si de acolo venea cu Sfantul Potir pe mormantul Prea Curatei in capela ce avea 2 usi. Inainte de a pleca preotul cu potirul si discul spre sfanta Capela Mormant, eu ma inchinam la o icoana a Prea Curatei, neagra si frumoasa. Cum stau in genunchi simt ca cineva ma bate pe umar. Era preotul care facuse sfanta Proscomidie si imi face semn daca doresc sa ma impartasesc la Sfanta Liturghie. I-am inteles propunerea si bucuroasa i-am raspuns ca da. Era si sfintia lui aramiu la fata si se vede ca ma mai vazusera ingenuncheata la aceasta icoana sfanta si-l bucurasem.

In momentul cand sa se impartaseasca poporul, sfintia lui imi face semn sa ma apropii. Doamne ce bucurie am avut. imi tremura mana de fericire sI de la lumanarea ce o aveam in mana m-am facut numai ceara pe rochita. Dupa ce a luat sfarsit Sfanta Slujba au tabarat pe mine pelerinii mireni si calugaritele, facandu-mi observatii ca de ce m-am impartasit ca doar n-am postit in ziua de Pasti. Foarte lejera le-am raspuns ca aici la Sfantul Mormant al Prea Curatei se da Sfanta Impartasanie in orice zi si am scapat necondamnata. Norocul meu a venit trimis de Prea Curata, prin preotul armenilor care prin semne imi aratau usa, ca incepea sa intinda covoare frumoase persane cum n-am mai vazut la nimeni in fata capelei Sfantului mormant al Prea Curatei Doamne.

Eu am luat-o de una singura spre Sfantul Mormant al Domnului. Sa plang nu voiam, dar bucuria launtrica mi-a declansat un ras cu lacrimi. Cum am mers, nu stiu, dar vad un gang unde intra lumea. Stau si privesc sI caut sa inteleg un cuvant, dar vad un preot grec care se grabea. Fug sI eu dupa el si intram intr-o curte mare cu multa lume care se lupta sa intre pe usa. N-ai fi banuit ca este o biserica daca nu vedeam pe o stanca o cruce. Cum sunt mica de trup ma tot fortam sa umblu in gol pe unde se vedea. Am ajuns intre tocul usii. Aici am crezut ca-mi dau duhul. Vad la pangar potop de lume. Impinsa de gloata m-am trezit sus pe o masa. Ce rost avea acea masa, nu stiu. Sora Maria sa lesine de ras. Am putut vedea ca slujea Patriarhul cu 2 episcopi si multi episcopi si preoti. Era Biserica Sftilor Imparati Constantin si Elena. Gonita dupa masa, aproape pe sus de 2 greci, m-am vazut la luminis si cerandu-mi iertare prin semne, am luat-o spre Sfantul mormant al Domnului, sa ma linistesc. Inainte de a saruta Stalpul crapat al uriasei Capele, vad alt gang alaturat, pe unde intra lumea frumos imbracata si fiecare familie cu copii multi avand in mana lumanari. Recunosc un negustor arab, de la care facusem noi diverse cumparaturi; Pentru ca stia romaneste bine il intreb: „Domnule Nicolae, toti copii sunt ai dumneavoastra?" „Da, zice el si iata sosia mea si mama acestor cinci copii. Aici este Biserica noastra araba ortodoxa". Dau sa intru dar lume ao lua pe trei ganguri. Incerc sa cercetez pentru pentru a cunoaste misterul. Nicolae imi spune: „Ne inchinam la cele trei altare, ce au numai Catapeteasma, iar pe pereti veti vedea icoane scumpe si foarte frumoase vechi, ce stau atarnate. Predomina Maica Domnului, dar araba ca si noi. Una mai frumoasa decat cealalta, una mai impodobita decat cealalta. Un altar inchinat Nasterii Maicii Domnului, al doilea Intrarea Maicii Domnului in Sfanta Sfintelor si al treilea Bunavestire. Le-am recunoscut dup icoana Hramului. Toata lumea cu lumanari aprinse si canta tot poporul. M-am simtit ca-n rai. Un episcop sta in strana arhiereasca si tot poporul de la cele trei altare, intr-o ordine perfecta veneau sa primeasca Sfanta Anafura de la Episcop. Stam intr-un colt privind evlavia multimii, cineva ma loveste cu o floare de mar. era sra Maria fericita ca m-a gasit sI astfel dupa ce-am primit Sfanta Anafura am plecat spre Palatul Patriarhal unde am luat masa, impreuna cu cei ai palatului (preoti, diaconi, secretara palatului si bucataresele).

Pe la orele 14,00, ne-am retras fiecare, iar eu am cerut binecuvantarea ca sa merg in Egipt cu toti pelerinii din Romania, cu 2 autocare la Sfanta manastire Ecaterina. Primind binecuvantare am coborat cu sora Maria si am luat-o iar spre Sfantul Mormant al Domnului. Dupa ce ne-am inchinat la Sfantul mormant si la Sfanta Golgota, am coborat 35 de trepte tot in uriasa capela si am vazut inchisoarea Domnului nostru Iisus, o pestera in munte de piatra.

Apoi piatra pe care a stat Domnul Iisus, cand i-a pus coroana de spini locul unde Sfanta Elena, mama Sfantului Imparat Constantin cel Mare a descoperit cele trei cruci ingropate in urma razboiului si aflarea crucii pe care Domnul a fost rastignit, executand porunca din vedenie caci numai asa o sa se cunoasca, atingand un mort de trei zile, iar acesta prin atingerea de lemnul Sfant Inviind.

Unde a avut loc invierea mortului Imparateasa Elena a facut un latar, o masa de armura si statuia ei in marime naturala, tinand pe umarul drept o mareata cruce, tot din marmura alba, ca sa ramana peste veacuri. e mareata, e ca si vie Sfanta cruce pe care a fost Domnul rastignit, am aflat ca-i imbracata cu metal pretios si tinuta la loc ascuns secret, pentru a nu fi furata si profanata de pagani. Mai departe voi reveni cu amanunte in ceea ce priveste realizarea maretei opere de reconstituire a locurilor straine sfinte realizate de Imparatul Constantin cel mare si mama sa Elena.

Iesind din aceasta grota a Sfintei Cruci, ne oprim sa admiram statuia Sfintei Fecioare maria din marmura ce este asezata pe o masa, in fata careia catolicii fac liturghia si aici am zabovit pentru ca in fata acestei statui aveai impresia ca-i un salon cu un covor foarte, foarte vechi de mare valaore. Ce ne arata?

O suprafata destul de mare, mozaic in culori pastel, ce reprezenta diferite scene legate de viata lui Noe si corabia lui, mai multe tablouri cu diferite stiluri de biserici, iar pe marginea mozaicului, un chenar cu figuri din zodiac si inscriptii ale Imparatului Constantin cel Mare si Sfant.

Urcam cateva trepte si o luam spre stanga, coborand pe o scara tot cu multe trepte, din piatra aici nu le-am mai numarat. In peretele din fata se gaseau sapate trei firude la rand, si in fiecare se afla cate o icoana foarte veche in fata careia ardea cate o candela si fiecare firida avea cate o usa din sarma, frumos lucrata si incuiata cu lacat. Sora Maria imi spune:

Intai sa ne inchinam la Maica Domnului, jupuita la care un pagan cu sute de ani in urma s-a straduit sa rada pictura de pe lemn, ca sa ramana o simpla scandura. Cand a ajuns in dreptul bustului maica Domnului a strigat autoritara:

De aici nu-ti mai dau voie sa mai razi chipul. Paganul a cazut speriat si striga cat il tineau puterile:

Sa vina un ajutor, slujitor al Bisericii Crestine sa se roage pentru mine si sa ma invete cum sa ma rog Mamei lui Iisus Hristos. Asa scria in arhivele Bisericii cu minunile facute de Prea Curata, ca paganul a fost dus la seful Bisericii, din al carui Ordin a fost botezat si trimis la un cuvios pustnic sa-l invete dupa cum a dorit el.

Langa Maica Domnului jupuita este tot asa de veche o Icoana ce reprezinta Pogorarea Duhului Sfant, iar la a treia Icoana nu se mai cunoaste pictura. De cate ori veneam de la Sfantul Mormant al Maicutii Domnului, ma opream sa ma inchin la toate monumentele sfinte sub uriasa capela ce le ocrotea.

Luasem obiceiul ca la Mama Milei jupuita, sa fac acatistul acoperamantului al Prea Curatei.

Intr-o zi eram insotita de Doamna Maris Doina din Fagaras Romania. Acatistul il citeam eu. Imi curgeau atatea lacrimi de bucurie si recunostinta pentru toti din tara mea pentru mine si cei dragi, din care fac parte, ca nu-mi mai dadeam seama, incat simteam ca nu-mi mai trebuie nimic din viata. Intr-o zi mi s-a parut un fulger care a luminat Sfanta Icoana, dar pentru ca citeam nu i-am vazut ochii. Doina plangea foarte tare cu suspine. Ii spun: „Asa sa plangi pentru toti ai tai pentru tara noastra, ca sa fie ocrotita. Ea imi spune ca o raza de lumina a luminat fata Icoanei. Nu i-am rapuns. Vasazica nu mi s-a parut, ci a fost adevarat. O lumanare, ce o lipisem de usa incuiata inca mai ardea, o iau in mana si insist sa bag mana prin gardutul destul de solid, cu greu am introdus mana cu lumanarea aprinsa cat degetul si fericita strig:

O, Imparateasa mea, Prea Buna si Milostiva, nu pot sa-ti vad Sfanta Fata. Deodata frumosii ochi mari se misca si s-a miscat deschizandu-se cam de trei ori. Asa am strigat, ca a rasunta grota pentru favoarea ce ne-o facuse Mareata Jupuita. Acum urma sa-mi scot mana cu lumanarea. Vazand ca nu ai pot scoate mana am strigat catre Maica Domnului, Doamna Milei, Stapana de-am gresit, te rog iarta-ma. De vrei sa stau aici pana la a doua venire a Fiului Tau, sa fie. Si mana mea de tina a iesit ca alunecata. Sa nu plangi de bucurie si sa nu te lovesti de zidul de piatra? Cuvinte nu mai aveam cum s-o numasc. Pana in ajun de plecare in tara mea, mereu m-am dus sa-mi vad mama, de la care simteam ca preimesc totul. Doina Maris din Fagaras Romania, mereu plangea si-mi spunea: „Cui sa spun cele intamplate cine ne crede?" Eu ii spuneam: Alta ma simt cand plec de aici si n-as profana cele intamplate aruncand cum spune Sfanta Biblie „margaritare in gura porcilor". eu nu ma vad nimic si alta lume asi dori, pe care doar o simt si o vad prin intuitie sau cu al treilea ochi. Fiecare era har si parfum deosebit, numai sa-l pastrezi, prin credinta tare.

16 APRILIE 1985

Era a treia zi de la Sfintele Pasti, pentru aceasta zi O. N. T.-ul programase doua autocare, sa duca pe pelerinii romani pana la granita Egiptului , de unde ne luau autocarele egiptene, sa ne duca la Manastirea Sfanta Ecaterina, zidita la poalele muntilor Sinai. Tot in aceasta mareata Manastire exista rugul pe care l-a vazut proorocul Moise, despre care voi arata la timpul cuvenit tot ce-am venit.

In zorii acestei zile de la orele patru, toti pelerinii romani ce fusesera trecuti pe lista sa mearga la muntele Sinai, stau in strada cu cate o traistuta in care ne luasem cate ceva de mancare si o sticluta pentru a ne lua Sfanta Agiazma de pe unde vom trece. Toti aveam emotii pentru ca in acest drum aveam multe de făcut. La orele 4,30 ne-am ocupat locurile in autocarele Ierusalimului.

Din Ierusalim am pornit spre Betleem cel mai apropiat oraa prin care trebuia sã trecem. Autobuzul mergea cu viteza mare, deoarece soferii stiau ce se poate intampla, in cazul cand intalnea batai pe strazile ce dadeau in soseaua nationala. Si cu adevarat a vazut de doua strazi sute de oameni care se bateau, cu ce n-am putut vedea si de praful ce-i inconjura si de viteza autobuzului. Atata am auzit de la sofer: „arabii cu israelitii nu se mai potolesc. bine ca am trecut ca ramaneam fara geamuri, crezand fiecare ca venim in ajutorul vreunei parti". Am inceput drumul.

Pe stanga soselei era Marea Moarta, iar in dreapta uriasii munti goi de culoarea aramei. Patru ore am mers pe frumoasa sosea asfltata, pana s-a terminat marea Moarta, care ne ineca cu mirosul ei de pucioasa. Pe toata suprafata ei, se vedea fum, iar ghidul ne spunea ca niciodata nu dispare acest fum, atat fumul cat si innecaciosul miros, in amintirea pedepsei date de Dumnzeu cetatenilor din Sodoma si Gomora. Ghidul ne arata in mare statuia sotiei lui Lot, care n-a ascultat de Dumnezeu cand i-a poruncit sa-si ia familia si sa plece din cetatea ce urma sa fie pedepsita pentru grave pacate, punandu-i lui Lot conditia sa spuna la cei ce-l urma, sa nu se uite inapoi ca acest fapt va dovedi ca regreta parasirea placerilor nepermise. Si mai departe ca cine se va uita si va vedea cum pier cele doua cetati, prin foc, iesind o mare, in care nimic nu va trai si se va numi Marea Moarta, va ramane pana in veac statie de piatra. Toti au coborat si au privit statuia femeii in mare, nu prea departe de mal privind-o si privindu-i corpul nu-ti dadea posibilitatea sa vezi din ce-i construita, din clacar, din piatra sau din marmura. Nu-i poti da nici un nume decat statuia femeii care a fost biciuita de milenii de ani, cat si de privirile celor ce-au privit-o. Si tot mergand nu ma puteam opri cu minttea nicaieri. Ce se intampla nu-mi puteam explica, cand deodata vad din cer ca un fulger argintiu ca si cand ar descoperi deodata ceva si coboara pe Marea Moarta. Am strigat: „O, Iisuse Mantuitorule ce-o fi? Ce era incepea Marea rosie care nu mai avea nici miros nici fum. Pe la orele 13,00 am ajuns la granita Egiptului. Am coborat toti si ne-am apropiat de bara unde stau soldatii egipteni care ne luau pasapoartele, ne controla cu un aparat sacosele si pe fiecare om peste imbracaminte. Dupa controlul normal ne-a lasat sa mergem spre niste amarate de baraci, unde erau birouri si la fiecare ne-a dat cate o fisa sa o completam cu datele personale si dupa confruntarea cu pasaportul ni-l da inapoi ramanand la ei fisele. Fiecare pana la ora plecarii cauta putina umbra pe la streasina baracilor pentru ca nu exista nici un copac. Muream de sete si de caldura in acel pustiu. Cum s-a terminat controlul ne-am urcat in autocarele egiptene, cautand in dreapta si stanga sa vedem un pic de vegetatie. Urasem mergand. Pe stanga ne insotea Marea Rosie ce mai primenea aerul, dar cateodata se mai ascundea dupa un munte aramiu sI gol. Am pus ghidului intrebarea: „Pentru ce s-au batut egiptenii cu evreii de milenii, ca asa saracie n-am mai vazut. Pe o mie de Egipte n-as da Romania, care-i asa de bogata care iti mangaie sufletul ori in ce colt ai merge. Mi-a raspuns: „In pietrele acestor munti goi se gasesc mari bogatii. Niciodata n-au fost fara interes luptele din ambele parti. frumoasa sosea asfaltata ca sticla ne arata doar cativa km, intre ea si Marea Rosie, sute de corturi stau, chiar mii sa fi fost, cu puzderii de copii ce tineau mainile intinse sa capete ceva de la turisti. am exclamat: Si aici

tigani! Dar nu erau tigani decat la piele si la cersit caci le ziceau „Oameni fara lege". In apus de soare ne riidcam spre Sfanta Manastire a Sfintei Mucenice Ecaterina.

Sa fi fost orele 20,00; Am coborat in fata portilor, care-si prezenta o magistrala intrare. Simteam totul dirijat de Sfanta Ecaterina. In atmosfera plutea un parfum ce acoperea strainatatea si ne simteam ca la noi acasa. Am fost cazati toti pelerinii romani, la anhondaric, ce avea mai multe dormitoare cu paturi suprapuse din fier. Ne-am culcat repede ca sa ne sculam refacuti, sa putem pentru a doua zi sa urcam muntele Sinai, sa ajungem in varf unde exista pestera unde a locuit Proorocul Moise, in fata careia a vazut pe Dumnezeu, i-a vorbit si i-a dat tablele de legi cu cele 10 porunci. Noaptea am iesit in curte cu o colega de drum si priveam cerul ce ne facea sa credem ca stelele pluoa peste noi. Am sarit ca un ied tanar strigand: „Ce aproape esti de noi Doamne prin Sfintii Tai". Imi venea sa fac tumbe prin curte si ma simteam ca un copil, dar intervine ratiunea atragandu-mi atentia ca ma compromit in fata colegii. Mi-am zis: „Doamne, oare cand o sa dispara aceste obstacole ale ratiunii? Am intrat in dormitor legand firul somnului mai departe.

La orele patru dimineata prin intuneric am pornit spre muntele Sinai, pe drumul camilelor. Poala muntilor la inceput era lina, numai ca picioarele noastre intrau pana peste glezne in nisip. Am inotat mai mult de o ora, dar incepea urcusul prin pietre mari. Lumina zilei dadea viata, dar cine mai fusese ne sfatuia sa ne grabim pana soarele nu-i furios cu noi. Cei tineri alergau ca mieluseii sfidand frumusetile naturii. Noi cei varstnici, sa nu zicem cei batrani, cautam cate o piatra pe care sa ne odihnim, admirand frumusetile muntilor ce la baza aveau culoarea visinie putrede si degradeuri, ele deveneau imbatatoare terminandu-se spre varf cu nuante bej. Doream sa admiram, dar adevarul era ca ne dardaiau picioarele si cereau putina odihna. De cand am pornit si pana ne-am intors eu am avut ca toiag pe sora Alexandrina Rutuza, din comuna Rosnov, jud. Neamt, ce a fost, ca o martira alaturi de mine, zdrobindu-si dorinta de a alerga ca toti ceilalti cei dornici de a ajunge in varful dorit si care ne depaseau fara a ne vedea. O intrebam pe sora mea cum se simte si-mi raspundea ca-i bine, dar de vreau eu sa mai stam pe o piatra. Si in urma noastra mai erau destui insirati pe cale. Aud strigand pe sora Tugunlan Genoveva, care statea cu mine in camera din camin: „Alexandrina intorceti-va inapoi cu NANA ca-i foarte greu piscul de urcat".

Propunerea Genovecei a fost cu intentie buna, pentru ca la nii ei tineri, pentru ca nu se odihnise nici un minut pe o piatra era descompusa, iar eu ii raspund toiagului meu la urcare: „In patru labe de voi merge si tot ma urc acolo unde Dumnezeu i-a vorbit proorocului Moise. Doi batrani stau pe o piatra si multumeau vazand uriasii munti. Erau francezi. Doi tineri coborau fuga din piatra in piatra ce-au fost puse drept pietre. Se cunostea ca cei in varsta langa care ma asezasem si eu pentru ca-i aud: „Dragii nostri mai este mult de mers pana sus?" Tinerii le raspundeau tot in limba franceza: „CALE de la 10 minute."

Intelegand conversatia celor patru straini, am prins puteri si-i spun fetei care era cu mine, ce-am inteles de la acei francezi. Cu adevarat ca a fost cel mai greu de urcat, insa nu stiu cum s-a facut ca ne-am vazut sus, unde toti sosisera cu mult inainttea noastra, ii vedeam intinsi pe perete ca eroii cazuti pe front. Si la urcare si la coborare, nu departe in preajma noastra era diaconul Bulancea Panait de la Episcopia Romanului de Moldova, care datorita unei slabiri fizice, tineretea lui nu l-a ajutat sa se tina dupa cei ce alergau. Cum am primit puteri in trupul cel tremurat destul, am inceput sa cercetez spatiul ce ne inconjoara. Cineva imi arata un alt pisc mai inalt spunandu-mi ca acolo se afla in pestera pus de ingeri sfantul trup al Sfintei Ecaterina, fara cap si fara mana stanga in care a primit inelul de la Domnul Iisus si ambele se gasesc in Biserica Sfanta Ecaterina si asa i-a spus parintelui roman Vanalid ca le vom vedea si saruta dupa ce vom cobora de pe munte. Auzind eu una ca asta, m-am furisat intr-un loc singura, mi-am indreptat privirea spre piscul ce pastreaza Sfantul Trup al Sfintei Ecaterina si am inceput sa ma rog. Nu stiu cat timp a trecut dar am vazut pe varful piscului un stalp pana in cer de culoare mai mult luminoasa decat a soarelui. Am simtit ca cineva a turnat ceva peste mine, nu pot explica decat dorinta sa zbor peste munti sI vai, si sa ajung la stalpul de lumina.

M-a inconjurat un parfum imbatator si m-am multumit cu atata, pentru ca ma simteam. M-am intors la grupul de unde plecasem si cum sunt dornica sa mai aflu cate ceva, dupa ce facusem niste poze cu toti pelerinii ma rup din nou de grup iar parintele Bulancea Panait ma intreaba: „Nana ce-a cautat Moise tocmai aici?" Razand i-am raspuns: Nu stiu, sa n-auda si sa vorbeasca cu Dumnezeu sI sa primeasca tablele legii, cu cele 10 porunci scrise de insusi Dumnezeu. Parca cineva ma intoarce si la cativa pasi iesea un barbat din grup, care-mi spunea ca-i o pestera. Intru in ea si pe perete in stanga vad ca in coca moale, forma unui om, ce dovedea ca oarecare frica s-a inghesuit sa se ascunda. Strig: Veniti, veniti!

Unii credeau ca am patit ceva de la vreo fiara sau cineva ascuns si se sileau sa-mi vina in ajutor. Am iesit si le-am spus care doreste sa cerceteze pestera proorocului Moise si sa vadp forma corpului in peretele ce a primit spre marturie, prezenta lui Dumnezeu si frica lui Moise. Un parinte profesor de la Seminarul din Craiova, Prescura Ioan, ne-a explicat ca desigur cand Moise a vazut pe Dumnezeu, a fugit si s-a ascuns in pestera. Frica i-a fost asa de mare ca desigur, cu voia lui Dumnezeu, i s-a imrpimat forma corpului pe perete si pentru a dovedi omenirii in cursul mileniilor ca Moise a primit tablele legii inainte cu doua mii sase sute de ani de-a veni Domnul Iisus Hristos si ca firea pietrei a cedat in fata Creatorului. Nu departe, cineva a gasit izvorul despre care se spunea, ca atunci cand Moise a primit tablele Legii, i s-a uscat gura si a zis si a zis: „Doamne mi-a sete". Iar Dumnezeu i-a poruncit sa trosneasca toiagul intr-o stanca pe care i-a aratat-o si va curge apa, cat o trai planeta pamantului. Am baut trei cani din acel izvor, sau mai bine zis fantana din piatra. Era atat de buna, avand un gust ce-ti dadea puteri si bucurii neasemuite. Am luat toti in ce aveam apa din acel izvor. Am pornit la vale, pe alt drum extrem de greu, penntru ca jucau treptele ce se foloseau sub picioarele noastre. Am mers cam doua ore sI am ajuns la chilia Sfantului prooroc Ilie Tezviteanu, unde a locuit si primit hrana prin corb. Tot in preajma chiliei, se gasea fantana din care bea Sfantul apa. Am baut si noi care cu nevrednicie am calcat pe urmele Sfantului Prooroc Ilie si am luat in sticle de blagoslovenie. Eu ma indrept spre poalele unei stanci ce facea parte din muntele Carmel, dand impresia ca am ceva nevoie. Toti au luat-o la vale in goana spre Sfanta Manastire numai sora alexandrina nu s-a

despartit de mine. Imi zicea: „Ce facem ca am ramas singure si priviti cum fug toti la vale?" Eu ii raspund: „Asta am si dorit, sa tamanem singure. N-o sa pierdem, cu atat Sfantul Ilie, cat si altii ce au pustnicit in acesti munti, ce treaba au, pentru ca noi ii vom ruga sa ne conduca pe calea bunca si usoara si Ei ne vor ajuta. Acum hai sa ne spalam pe fata cu apa de unde am baut cu totii ce-am venit aici si sa dam pe haine si pe picioare pentru a ne curati de pacate, apoi vom intra pe branci in Sfanta Pestera a Sfantului Ilie si a celor ce-au mai folosit-o rugandu-i sa ne dea ce-o crede ca ne este de folos. Doar de asta ne-am ostenit sa ajungem aici.

Apoi incep a admira falnicii munti goi, doar cu cateva culori ca padurile din tara noastra, cand capata toamna pe frunze tot felul de ruginiu. Spunem n-am dreptate. Ai sa vezi ca batranii pustnici or sa fie cu noi. Si pe branci am intrat amandoua in Sfanta Pestera, tocita de lungimea timpului. Apoi am luat-o incet la vale, meditand la cele vazute si admirand minunatele culori ale muntelui Carmel. Am mai gasit pe vale o chilie inchisa unde se vede ca ar fi stat cineva foarte, foarte demult, avand alaturi un altar intr-o camaruta tot asa de mare, cu o catapeteasma ca la noi. Toate acestea le-am vazut prin borta cheii, se vede ca cineva avea grija. Scria pe un perete „Sfantul Grigorius...mai departe n-am inteles ca scria greceste. La pestera Sfantului Ilie era numai o forma de usa. Cred ca n-a avut loc de usa. Cand am ajuns la loc de ses pe o scandura ce era batuta in cuie sI pe un stalp scria in mai multe limbi si in romaneste asa „Pelerine ai calcat 3.700 de trepte".

Aici ne-au inconjurat copii egipteni cersetori. Ne aratau ca le este foame. Le-am dat ce ne mai ramasese de-a lungul drumului si tot prin semne le-am cerut indrumare pe unde sa intram in Manastirea Sfanta Ecaterina. Au sarit ca niste mielusi de bucurie ca pot sa ne fie de ajutor. Eu am inceput sa-i mangai zicandu-le: Sigur ca aveti sange de roman in voi, caci numai la noi se fac primiri cu mare bucurie.

Si nu m-am inselat ca in acea zi dupa vecernie Sfintii parinti, imbracati cu sfintele vetminte din fir, au scos din Sfantul Altar asezand pe o masa lunga in mijlocul maretei si Preafrumoasei biserici, doua cutii de argint lucrate in filigram de toata frumusetea Capul Sfintei Ecatarina in prima cutie si mana stanga in care a primit inelul de la Domnul Iisus, in a doua cutie. Cantecele in limba greaca rasunau si ocupau orice gol. langa cele 2 cutii a mai fost si a treia cu inele.

Toti pelerinii in rand am mers sa sarutam Sfintele Moaste. Era numai fruntea goala, de culoarea untului si prin semne parintele staret ne-a aratat s-o sarutam, iar la a doua cutie sarutam mana si inelul Sfant. Din a treia cutie fiecare primea un inel in palma stanga. Un parfum care hranea, asa am simtit eu, dar n-am spus nimanui. Ghidul ne-a facut semn sa-l urmam. Vorbea engleza si traducea ghidul nostru. din Biserica mare ne-am indreptat sa ne inchinam la altarul din dreapta unde ni s-a spus ca acum 2.600 de ani Moise a vazut rugul aprins iar crestinii au zidit peste radacina lui un altar, ca sa ne oficeize Sfanta Liturghie. Cum am pasit in tinda altarului ni s-a spus sa ne luam incaltamintea in mana, ca asa se intra aici dupa spusele lui Dumnezeu, ce i-a zis lui Moise: „Moise descalta-te ca locul pe care stai, sfant este".

Fiecare ingenucheam in fata Sfintei Mese si bagam si mana dreapta intr-o bota sub sfanta Masa si atingeam radacina rugului, apoi am inconjurat Sfanta Masa cu radacina, am iesit prin usa altarului si am vazut tulpina ce iesea pe sub temelia altarului, urca pe o stanca ca un brat al muntelui si ca o pelerina curgea de sus spre noi, fragedele ramuri ale rugului atat de aprins si batran, care parea ca-i de doi ani sau trei. Tot numele avea imprimat frunzele rugului si orisice pietricica se gasea in curte avea frunze negre pe fond alb. De aici am intrat in niste camere unde am vazut asezate in forma de piramida craniurile Sfintilor Parinti ce au fost ucisi in Rait si Sinai.

Acesti Sfinti Parinti au fost ucisi de musulmani si Saracini 600 la numar, se sarbatoresc in fiecare luna Ianuarie a anului. In fata Sfintilor nostri exista un gard de sarma impletita, doar sa-i vezi, nu-ti intra nici degetul prin impletitura sarmei. Langa impresionantele piramide pe un scaunel alaturi sta corpul intreg cu haine cu fes pe cap si camilafca cu metaniile in mana. Fata maslinie, dar intacta, este acoperita cu un glob de cristal si la picioare cineva din cler, desigur dupa ce a fost gasit a fost scris asa: „Aceste Sfinte Moaste intregi sunt ale Sfantului Preacuviosului Stefan, Staretul soborului celor sase sute de Sfinti Parinti, pe care i-au ucis paganii, iar sfantul Stefan fiind in extaz in rugaciunea mintii paganii au zis: „Pe acesta nu-l taiem ca-i mort". Toate acestea au fost traduse noua. Cu adevarat ca Sfantul Stefan staret fiind transferat pe treapta cea mai inalta a rugaciunii „Doamne Iisuse Hristoase Miluieste-ma, Fiul lui Dumnezeu pe mine pacatosul" parea mort trupeste. Sta si astazi pe acel scaun care a trecut prin foc, dar fiind focul rugaciunii Sfantului mai puternic, cel dat de sarcini a fost neputincios pentru ca n-a avut putere sa atinga nici hainele Sfintiei Sale si nici de scaunel.

Cand a fost gasit de crestin in cenusa, dupa ce-au cautat sa vada ce-a mai ramas si l-a gasit. Dupa ce au construit incinta prima grija a fost sa aseze ramasitele Sfintilor Parinti alaturi de a Staretului lor in stare de rugaciune, cu fata sframidita, iar dincolo in lumea bucuriilor se vorbesc cu totii de vederea Prea Sfintei Treimi a Prea Curatei Maici Sfanta Fecioara Maria a tuturor sfintilor si a Sfintei Ecaterina, care a ingaduit sa i se arda Sfanta Manastire si sa aiba 600 de Sfinti Parinti. Dumnezeule ce fericire o fi pe toti. In alta camera diverse obiecte de cult de mare valoare si un tablou pictat ce reprezenta domnia unei tari scumpe in jurul careia in limba romana scria: „Sfantul Constantin Brancoveanu, Domnul Romanilor si al doilea ctitor al Manastirii Sfanta Ecaterina".

Cati pelerini romani mai erau de fata pentru ca mai plecase sa faca poze, zic cei de fata, plangeau de bucurie. Ghidul a fost impresionant de plansul nostru si a mai zabovit sa ne spuna ca prima data Manastirea Sfanta Ecaterina a fost zidita de imparatul Bizantin Iustinian si a fost jefuita, taiati parintii si arsi tot de Saracini. La scurt timp Sfanta Ecaterina i s-a aratat lui Constantin Brancoveanu si i-a spus sa ia romani necasatoriti din zidul Dobrogei, sa mearga sa-i pazeasca manastirea, iar de fondurio sa se ingrijeasca singura. Si Doamne bogata i-a fost osteneala Sfintei Ecaterina pentru ca asa multi bani a primit Domnul Romanilor

Constantin Brancoveanu, de peste tot, ca dupa ce a terminat biserica cu mai multe altare, inainta cu chilii si clopotnita, a facut peste locul unde se spunea ca ar fi fost casa socrului lui Moise, o geomie, pentru romanii ce s-au casatorit cu egiptence si pentru ca n-au avut educatie religioasa crestina au trecut de partea sotiei. Cei care au avut educatie ortodoxa si-au trecut sotiile in religia lor si asa au ramas din tata in fiu credinciosi Manaetirii Sfanta Ecaterina. La bazar vindea un tanar roman dupa tata si era foarte fericit cand a vazut grupul de romani. La bucatarie la fel si mai multe posturi gospodaresti, se pastrau angajatii romani dupa tata care ziceau: Noi suntem romanii Sfantului Constantin Brancoveanu. Asa ca am simtit bine sangele romanesc la copiii ce-au cersit dar care au sarit si cu bucurie sa ne ajute. Parintele Vanalie, roman de 82 de ani, venit din Sfantul munte Athos sa mearga in ctitoria Domnului roman, ne-a povestit ca sta sris in „Cartea de aur" a Sfintei Manastiri de Sfantul Constantin Brancoveanu, ca roaga pe fiii tarii romanesti, sa lase din tata in fiu dorinta lui de a face oricat de modesta o carare cu trepte din piatra spre drumul ce duce la locul unde Moise a vorbit cu Dumnezeu, pe unul din piscurile Sinaiului pentru pelerinii credinciosi. Si mai scria ca Constantin Brancoveanu s-a intors in tara scumpa, cam singur dar foarte fericit, ca a implinit porunca Sfintei Ecaterina. In a treia zi autocarele egiptene ne-au incarcat din curtea exterioara a Sfintei Manastiri si ne-a dus la granita lor unde ne-a luat autocarele din Ierusalim, ce ne-au asteptat. In drum ne-a oprit la Marea rosie, am intrat sa ne spalam, am adunat scoici si am pornit la drum. Cand am ajuns in Marea Moarta am coborat din nou intrand toata lumea in apa pentru ca era extrem de cald. Seara am ajuns la Caminul nostru Romanesc. Vrand sa ma spal pe picioare vad la genunchiul meu o ciuperca. Nu-mi dadeam seama ce poate fi. O ating cu degetul sI cade ca o coaja groasa ramanand un semn unde eu avusesem o rana facuta in urma unei cazaturi in ajun de plecarea la Ierusalim. Am strigat: „Mantuitorule in Marea Moarta a murit si rana mea de la genunchiul drept uscandu-se si vindecandu-se. Mare esti Doamne ca mult m-a necajit aceasta rana cand ingenuncheam. La toti pelerinii ce au fost la Sinai, febra a durat cateva zile dar n-a mai contat in fata bucuriilor...Fiecare era fericit si inelul primit in momentul cand a sarutat mana Sfintei cu Inelul pus de Domnul Iisus in amintirea acestui fenomen divin, ne simteam langa inima Sfintei Ecaterina. Dincolo de Marea Moarta se vedea Iordania, in dreptul statuii lui Lot, se numeste Mesada. Am uitat sa va mai spun ca am vazut pe Marea Rosie locul unde s-a oprit corabia lui Noe. Acvarium nu l-am vazut pentru ca era inchis. Fie Domnul laudat de toate si pentru toate.

17 APRILIE 1985

In dupa-amiaza acelei zile, am fost la Lukarom, unde au avut locuinta parintii Sfantului Ioan Botezatorul, Zaharia si Elisabeta.

Aici a venit Sfanta Fecioara Maria dupa ce ingerul Gavril i-a vestit ca o sa aiba prunc si se va chema Emanuel. In locul unde s-a imbratisat Sfanta Fecioara Maria cu vara sa Elisabeta, care avea in pantece pe Ioan Botezatorul, a simtit in pantecele ei pe pruncul ca s-a miscat in casa de respect si inchinare si a zis inspaimantata fiind: „De unde-mi este mie aceasta, ca sa vina Maica Domnului meu la mine? Ca iata ca si pruncul ce-l port in pantece a salta de bucurie". In acel loc unde s-au imbratisat cele doua mame sfinte a tasnit un izvor care pana in zilele noastre curge, si-i spune izvorul imbratisarii. In prezent el se gaseste in dreapta Bisericii acestei Manastiri de maici rusoaice si orice pelerin de-l observa sau de-l prezinta maica ghida, ia si bea apa. Si noi am baut toti, eu prima cu sora Maria, Cornel copilul ei si soferul doamnei Germin. Este si in curtea Sfintei Manastiri o fantana din acele vremuri. Biserica nu este pictata, decat catapeteazma dar pe pereti stau atarnate foarte multe icoane cu Maica Domnului in tot felul marime naturala. Meditand in fata fiecareia dintre ele la urma m-a oprit mai mult simtind ca ma topesc in iubire. Era foarte tanara sI erau ochii pe jumatate inchisi. Am inceput sa intreb: „Maicuta Domnului, de ce stai pe ganduri? Cu ochii inchisi pe jumatate? Ce simti? Sau ce vezi in hotararile Fiului Tau si Dumnezeului nostru? Mantuitorul sta lipit de obrazul Tau, parca-|i spune ceva la ureche. Ce ne asteapta Doamna Prea Sfanta si Prea mareata? Vad degetul mare de la mana dreapta pe care sta pruncul Iisus ca se misca in sus si in jos. Strig baiatul sorei Maria: Cornelus, priveste mana Prea Curatei, pe care se odihneste Mantuitorul nostru, cat este de frumoasa. Am vrut sa mai verific prin curatenia copilului de opt ani, daca vede la fel. Privind copilul il aud ingrozit spunand: „Nanuta misca degetul Maicuta Domnului, mamica, domnul Gioni veniti sa vedeti ceva la mana „Maicutei Domnului". Toti trei mi-au spus cum semisca degetul iar maica rusoaica ce sta langa noi striga: „bojii, bojii (doamne, doamne) apoi se adreseaza in limba araba, ca soferul era arab catolic si-l intreaba, cine si de unde suntem noi pentru ca foarte rar aceasta sfanta icoana facatoare de minuni da semne. Ceva este, se vor intampla precis schimbari, cu cei carora le-a raspuns. Eu iar strig: Priviti copii Maicuta Domnului si spuneti ce vdeti. Toti cu maica rusoaica au strigat: O data de doua ori de trei ori, i-a deschis mari si i-a inchis frumosii ochi. Fiecare in limba materna inaltam laude Prea Sfintei de Dumnezeu Nascatoare. Pe toti ne imbatase un parfum nemaipomenit. Dupa ce mi-am mai revenit din plansul de fericire maica rusoaica ne-a dus in curte si ne-a aratat, multe care s-au deschis in clipa in care Elisabeta ajungand din porunca lui Irod, ca taia prunci de la doi ani in jos, condusa de ingerul Gavril spre munte, si pruncul Sfantul Ioan Botezatorul fugea la munte. un ceichan a aratat soldatilor pe mama cu pruncul numai, ca ingerul a strigat: „Munte primeste si ascunde pe Mama cu Pruncul ei Ioan". In acest moment muntele s-a desfacut in doua iar sfanta Masa cu Sfantul Prunc au intrat intre muntii care ascultasera de glasul sfant si din acel moment s-au inchis. Se vede si acum s-au prepus cele 2 porti, aratand celor ce merg acolo, unde au ramas cele doua fiinte Scumpe si Sfinte. De Sfanta Elisabeta nu se stie cand a zburat spre locul de veci, se vede ca pruncul era foarte micut, pentru ca nicaieri n-a spus fiul de mama lui, ce si cum s-a intamplat. Sfantul Ioan a crescut singur in pustie hranindu-se cu acride, pana ce a fost de porunca Dumnezeiasca sa predice si sa boteze pe cei ce-l asculta.

Imi imaginez pe Sfantul Ioan Botezatorul cu mainile intinse avand in stanga Vechiul Testament si in dreapta noul Testament. O Sfinti Parinti Zaharia si Elisabeta ce minunata si strasnica veriga ati adus pe pamant sa lege doua lumi si sa boteze pe Cel ce nu avea nevoie de botez, pe Mantuitorul nostru Iisus Hristos, lasand crestinismului taina Botezului. In amintirea hranei Sfantului Ioan Botezatorul pe cand era in pustie, prea Fericitul Patriarh al Ierusalimului Teodor, la fiecare masa serveste acride. ele au forma perelor, de culoare rosie si patru samburi marisori in mijloc. Cel mai bun medicament pentru diabet mi-a spus Prea Fericitul

Parinte Patriarh. Sunt acre si cu multe vitamine. pe partea suprapusa, cand s-a deschis si inchis muntele sta scris greceste si ruseste asa: „Ocrotirea asupritilor pana la plinirea vremii". In fata inscriptiei invechite este un altar catolic, dar slujeste ori si ce fel de cult daca pelerinii au cu ei un preot, acesta poate sa oficieze, sfintirea apei sau alte rugaciuni inchinate Sfintei Treimi, Sfantului Ioan Botezatorul.

Minunat este Dumnezeu intre Sfintii Sai.

18 APRILIE 1985

La Betleem fusesem cu grupul pelerinilor romani, dar pe fuga sa putem cuprinde mai multe locuri sfinte; in aceasta dupa-masa sora Maria cu domnul Giani ma intreaba:

Unde am indemn sa mergem, ca sa indrepte masina spre locul dorit. Eu le spun ca doresc la Betleem, desi am fost, dar mai vreau. Sora Maria fiind cunoscuta de parintii de la Sfanta Pestera unde s-a nascut Domnul Iisus.

Ne-a introdus fara sa mai stam la rand, spunand pelerinilor din alte tari: „De la Patriarhul Ieruslaimului si al Romaniei". Dupa ce ne-am inchinat la Sfanta Pestera, ne-a dat cheia de la usa prin care ducea la un alt altar, unde ardea o candela. Interiorul parea o pestera mare sapata in munte. Pipai peretii reci si descopar forma unui geam la un perete si ma uit sa vad ce-i in locul necunoscut.

Dumnzeule, si strig pe sora Maria sa vina si sa vada o imnesa movila de oscioare de fiinte mici. sora Maria imi aduce un scaun, ma urc si-i zic: „Vezi capusoarele de copii, ce sa fie?" Sora Maria isi fixase ochii pe perete sI citea ceva cu greu. Eu nerabdatoare o intreb ce-a descoperit si-mi arata 14 mii copii taiati din ordinul lui Irod plus mame care nu si-au dat pruncul din brate preferand sa fie si ea ucisa. Un parfum de o delicata si neantalnita mireasma. Eu m-am urcat pe scaun si am introdus mana dreapta pe geam, rugand pe sfintisori sa-mi dea binecuvantare pentru tara mea scumpa si poporul din care fac si eu parte. Mi-am introdus si capul, cum a intrat nu stiu. Si, o minune: cateva particele de costite si mai stiu eu de pe unde o fi s-au agatat de degetele mele. M-a luat un cutremur si am zis:

Sfintisorii mei, doriti sa mergeti cu mine in tara mea, sau vreti sa raman pana la a doua venire a Domnului Hristos? Am inteles ca cineva m-a impins cu o mana ce fusese pe capul meu sI asa de puternica a fost forta mainii ca am cazut pe scaun privindu-mi mana ce avea degetele lipite de Sfintele Moaste. Am scos o batista curata sI cu mare grija am luat Sfintisorii care au binevoit sa ma stranga de mana, sa mearga cu mine, am pus batista in traistuta, ce o aveam la gat, atrangand-o la piept. Au venit cu mine din tara Sfanta. Simteam ca plutesc de fericire, ca voi duce cu mine particele din pruncii ucisi, pentru Domnul Iisus Hristos, la varsta atat de frageda. O, scumpe oscioare, ce imbatate cu nectar cresc pe cei ce va iubesc, in timp ce voi dantuiti in jurul tronului divin, pentru care ati fost sacrificati. Mantuitorule ce lumina o fi pe ei in Oceanul de Lumina, daca nu sunt pre indrazneata, te rog sa ma ajuti sa-i vad macar o clipa cand voi veni la Tine Doamne, fiind sigura ca jertfa lor le-a pregatit frumusete si daruri ce limba omeneasca nu le poate rosti sI vorbi nefacand parte din vocabularul uman. Cati copii au ramas netaiati, Maica Marieta? Fiul Sfantul Ioan Botezatorul si proorocul Nataniel aruncat de mama lui sub un smochin.

19 APRILIE 1985

In dupa amiaza aceasta am plecat cu un grup de maici si mireni si cu Parintele Prescura Ioan din Craiova, cu un autobuz transportati in comun la Emaus, unde s-a aratat Domnul Iisus celor doi ucenici apostoli, respectiv lui Luca si Cleopa. Dupa putina conversatie intre cei trei crumeti, Domnul se facu ca merge mai departe, iar ei au staruit si au zis:

Ramai cu noi, caci este spre seara si ziua aproape a trecut si s-a invoit Domnul Iisus sa ramana cu ei. Unde a intrat Domnul Iisus si a frant painea era casa lui Cleopa. Dupa frangerea painii Domnul a disparut iar apostolii de-abia atunci s-au trezit si ziceau: „Domnul a fost". In timp nu se stie cand pe acel loc respectiv in locul casei lui Cleopa s-a construit o Biserica Catolica si un foisor in forma unei piramide de piatra colorata, ornata cu flori foarte multe. In prezent, este manastirea de calugari franciscani. Am facut cateva fotografii sI ne-am intors la camin. Gata s-a dus ziua.

20 APRILIE 1985

In aceasta zi cu o caldura sufocanta am pornit cu masina data de parintele Patriarh grec. Eu, Mioara, Genoveva si parintele diacon Panaite Bulancea, de la Sfanta Episcopie Romana sI soferul ce ne conducea masina si d-ul Gioni spre muntele Carantenia, la Manastirea facuta de Sfantul Gheorghe Hozevitul. De la o intersectie am inceput sa urcam cu picioarele. In aceasta manastire, se afla sI Sfintele Moaste intregi a Sfantului Iacob roman. Cand am ingenuncheat in fata Sfintelor Moaste sm facut o gluma fara voia mea zicand:

Parinte Ioane, romanule, ai adormit cu bocancii innoroiati! Ne-a invaluit un parfum fara asemanare. Am strigat: „Minunat esti Doamne intre Sfintii Tai. Doarme linistit parca acum a psu capul pe perna si ca o floare ce sta la geam ne priveste prin cristalul raclei si i-l privim si noi care ingenuchem cu iubire si respect. In dreapta Sfantului Altar axista Mormantul Cuviosului Gheorghe primul vietuitor si intemeietor al acestei Sfinte Manastiri care a lasat scris in testamentul sau, sa nu-i deranjeze mormantul niciodata. Dupa ce am vizitat totul am iesit totul am iesit pe o terasa unde se afla un parinte in varsta de 80 de ani ce a fost ucenicul Sfantului Ioan Iacob, ascultam si priveam spre peretii muntelui Caranteni unde se vdeau si 7 mici balonase, de fiecare fiind legat cate un cosulet ce atarna pe zidul muntelui.

Parintele spunea: „Cosuletele cand sunt lastae in jos pe o cararuie e ingusta merge o persoana sa duca paine uscata si apa pentru parintii pustnici. Cand un cos nu se mai coboara este semn ca pustnicul a incetat din viata. In aceasta situatie, cu o scara se urca un preot cu staretul, daca nu-i prea batran si-i face slujba inmormantarii il aseaza dupa randuiala si-i zideste usa chiliei, insemnand usa cu semnul crucii si numele celui inmormantat in acea chilie, ca sa nu fie deranjat de alt pustnic, care ardori sa-si duca restul vietii in acea pestera. Noi uitasem de timpul ce trecuse si cu lacrimi i-am sarutat dreapta multumindu-i de cele povestite. Am luat-o la vale spre masina ce sta singura si tot in acest drum am coborat intr-un orasel mic Erivon, la dudul lui Zaheu. Ne-am invartit in jurul batranului dud ce sta sprijinit in proptelele zdravene de fier avand in dreapta un pui si stanga altul foarte frumos. Din curte am intrat in biserica ce a fost ridicata peste casa lui Zaheu, dupa cum se stie a intrat Domnul Iisus, vazand dragostea lui Zaheu vamesul, care se urcase in dud fiind mic de stat si voind sa vada pe Invatatorul ce era inconjurat de popor mult. Vazand Domnul Iisus, dragostea lui Zaheu vamesul i-a zis:

Zahee, coboara, ca astazi ti se cuvine sa intru in casa ta si sa cinez. Fatarnicii care inconjurau pe Domnul Iisus auzind de cele spuse de Invatatorul isi dadeau coate, ca intra sa manance la un vames. Dar vamesul a zis:

Doamne de am gresit, dau saracilor jumatate din averea mea.

Mantuitorul primindu-i sinceritatea a spus:

Astazi s-a facut mantuirea casei acesteia. In cantarul dreptatii Domnul a vazut fapta buna a lui Zaheu si falsitatea fariseilor. In Biserica am primit trei plicusoare cu lemn din dudul lui Zaheu, fara bani. La plecare am mai zabovit privind batrana tulpina spre muntele Caracteniei, unde Domnul Iisus a postit 40 de zile in care timp a fost ispitit de satana care i-a zis: „De esti Fiul lui Dumnezeu, porunceste pietrelor acestea sa se faca paini si sa le mananci". Domnul i-a raspuns:

Inapoia mea satana, nu numai cu paine se poate hranui omul ci cu tot cuvantul Lui Dumnezeu. Apoi ingenunchind a luat o piatra in brate si minune piatra s-a ridicat intre brate ca un cozonac moldovenesc, adica inalt, iar coatele Domnului s-au imprimat in piatra muntelui Caronteiei, ca si in coca moale, la fes se cunosc genunchii si fluierele picioarelor cum a stat in genunchi. Aici am plans foarte mult de bucurie pentru ca am vazut piatra ce a fost supusa si ascultatoare Fiului Iisus. Luand in brate piatra ce fusese in bratele Domnului am plans cu hohote iar forma genunchilor am sarutat-o pe fiecare la milimetru. Greci au facut o biserica in acest varf de munte, o intretine si azi, trimetand un parinte cu un magar incarcat cu alimente unui parinte care sta cu mama lui in acel loc de mare Sfintenie.

In jurul bisericii sunt lipite cateva chilii pentru cei ce locuiesc permanent acolo. Am avut aici si momente de mare inaltare sufleteasca, si as fi dorit sa raman pentru totdeauna in acest loc, uitasem totul, uitasem de mine, afara de acest minunat loc la care am ajuns foarte greu. Parintele Staret ne-a chemat apoi la masa unde mama sfantului pregatise sa servim cozonac, oua rosii si apa rece. Eu l-am rugat pe parintele sa-mi blagosloveasca sa iau cu mine partea ce mi se oferise deoarece nu puteam inghiti nimic, decat apa.

Imi simteam fiinta atat de incarcata cu un nectar nemaipomenit care imi dadea o stare de fericire ce nu putea fi inlocuita cu nimic. M-a intrebat, parintele Staret prin soferul nostru: „As dori sa stiu daca nu supar, ce simte, pentru ca majoritatea mananca ce le dau". I-am raspuns ca ma simt satula de ceva deosebit si chiar ca beata de o mare bucurie care n-o pot exprima. Mi-a raspuns: „Am inteles totul". Luati cele date de mama mea si nu ne uitati. Tot grupul doar a baut apa sI restul si-a luat in traistuta. Ne-am luat zborul si am coborat spre vale. Ne-a strigat Parintele Staret sa ne dea iconite, parca si Sfintia lui era ametit ca noi de o mare bucurie ce are puterea sa bage in buchet pe cei ce au puterea de a se desprinde de tot ce le apartine si te simti invaluit intr-o minunata mantie. Coboram muntele cu greu, dar ca dupa o mareata desfatare a unei astfel de stari sufletesti, nu-i gasesti asemanare in viata de toate zilele. Cantand in masina, ca cei mai betivi oameni, cantece de lauda Domnului Hristos si Prea Curatei sale Maici. Dupa 2 ore de mers cu masina, vedem ca soferul opreste intr-un orasel la o poarta. Ne face semn sa coboram si spune Sorei Maria ca in aceasta casa s-a nascut el si a fost crescut de parintii lui si ca in prezent locuieste sora lui cea mai mica cu sotul si cinci copii. Cei cinci copii si parintii lor ne-au inconjurat cu atata dragoste de parca am fi trait impreuna. Cea mai mare era o fata de 15 ani, iar ultimul copil tot o fata de 3 ani cu numele de Rozali, toti catolici. Cea mai micuta se agatase de mine si ma pupa pe ambii obraji, apoi se cobora si pentru ca nu ne puteam intelege, faceau tot felul de tumbe ca sa ne distram, la un moment dat observa ca nu ne-a adus un fel de suc care-i placea ei si fuge ca un titirez si ne aduce taras un bidon, rugand pe unchiul ei d-ul Gioni sa ne serveasca pentru ca pe toti ne iubeste. Gospodina mama ne-a pus pe o farfurie un fel de turte cate o farfurie de branza la mijloc, grozav de bune, castraveti, rosii sI tot felul de fructe, iar la urma cate o cafea buna. La plecare intreaga familie de arabi ne-a umplut bratele cu flori din curtea lor, cea micuta Rozalia a venit la mine sa-mi dea flori sI cu ochii la sora Mioara, care-i soptea in limba romana sa-mi spuna: „Eu cu surorile mele si cu mama suntem ortodoxe numai fratii mei cu tata sunt catolici".

Asa-i acolo, daca cei care se casatoresc au religii diferite atunci baietii iau religia tatalui iar fetele pe a mamei. Cu masina plina cu flori sI cu amintiri de neuitat am luat-o spre cetatea Ierusalimului la Caminul Ortodox Roman. Toti pelerinii romani stateau la aer in curtea caminului. Cand ne-au vazut cu bratele pline de flori si cosuletele pline cu fructe, banane, portocale, grap-fruit i-au apucat invidia. Le-am spus: poftiti cateva flori sI cate o fructa, asa se spune in Romania, „Dar din dar se face rai". Eu mi-am oprit un trandafir o grap-fruit si o banana. Parca-i dinamizasem cu bucuria mea si la toti le plutea pe figura o bucurie reala. Ce zi plina de bucurie a fost astazi le spun la cei care m-au insotit.

21 APRILIE 1985

In aceasta zi dupa programul de dimineata pe la orele 10,00, am luat-o pe un drum necunoscut si desi nu stiam unde ne duce, eu doream sa merg in nestire. Preotul diacon Panaite si cu sora Genoveva, mi-au spus ca vor mearga la bijutier ca mai aveau cateva zile si plecau spre tara. Ramanand singura eu am luat-o la drum. In calea mea se vedea o biserica. Nu stiu ce hram poarta, pentru ca daca nu aveam ghid intram si ieseam la fel cum am intrat. Curiaosa sa vad biserica intru. Si spre marea bucurie am norocul sa mai ascult o litrughie in limba greaca. Cineva ma bate pe umar, era sora Maria, bucatareasa de la palatul Patriarhului grec. Cand o vad imi venea sa strig cat ma tinea gura, mare esti Doamne. Dupa Sfanta Liturghie sora Maria mi-a spus: „Peste tot v-am cautat si cineva din mine mi-a spus sa intru aici unde a lacrimat Domnul". Ce hram are aceasta Biserica? „Lacrima". Cum? Cine a lacrimat? Cred ca Domnul Iisus, dar ne va spune preotul Alexe ca-i cu toate la curent. Sa-l cautam pe Parintele Alexe. Prea Fericitul Parinte Patriarh m-a trimis sa va aduc sa luati masa cu noi. O sa vina si Parintele Alexandru. Si merg putin si il vad pe parintele Alexandru si spun sorei Maria: „Eu fug sa-i ajung, sa nu se duca in alta parte". Luand sandalele in mana am luat-o la fuga printre lumea pestrita. Parintele alexe, vazandu-ma fara sandale prin semne ma intreaba ce mi s-a intamplat...de-am ramas fara sandale? Eu I le arat ca le am in mana si am fugit aratandu-i-o pe sora Maria, care abia venea prin caldura si popor, cu lacrimi pe obraz de ras. Ma intreaba de unde venim si ce as dori sa stiu.

As dori sa stiu cum a lacrimat Domnul Iisus si pentru ce? A doua zi imi da tradus urmatoarele fraze: „Cand Domnul Iisus privea din acest loc Ierusalim pe fii sai falsi, lacrimand a spus:

Ierusalime, Ierusalime de cate ori am dorit eu sa-mi adun fii tai in jurul meu, cum aduna closca puii sai sub aripa. Piatra din piatra nu va ramane din tine nedaramat.

Si adevarat ca in urma razboiului, castigand romanii au daramat totul si au arat peste Ierusalim. Asa ne-a pastrat istoria romana care a implinit blestemul fara sa recunoasca pe Iisus ca Dumnezeu. Tot ce vedem noi in Ierusalimul vechi, este construit de mama Sfantului Constantin cel Mare Sfanta Elena, si Ea de mare esenta divina, caruia in vedenia ingerului Gavriil, aducatorul de vesti bune, i-a spus sa mearga la imparatul Romei sa ceara macheta vechiului Ierusalim si sa caute locul Golgotei, sa scoata Sfanta Cruce pe care a fost rastignit Mantuitorul Hristos si celelalte. Ingerul i-a poruncit imparatesei Elena dupa ce scoate crucile de sub daramaturi sa atinga de fiecare din ele un mort de 4 zile si care mort o sa invie inseamna ca aceea a fost crucea pe care s-a rastignit Iisus, si sa o puna la loc de cinste. Invierea omului mort a avut un ecou nemaipomenit in toata lumea. Crucea fiind ridicata la rang de sfintenie. Pentru puterea tamaduitoare ce o poseda crucea, a fost multa vreme expusa, oferind posibilitatea tuturor celor care veneau sa capete ajutorul spiritual sau fizic, sa-l primeasca. Pentru evitarea insa a abuzurilor multimii si chiar de profanare a Sfintei Cruci conducerea bisericii crestine a luat hotararea sa expuna doar sub un cristal. Din datele aflate in arhiva patriarhiei, rezulta ca paganii au incercat de mai multe ori s-o fure sau s-o profaneze, dar acestia au fost pedepsiti de Domnul Iisus prin orbire, orpirea udului, sufocari, eczeme, etc. Alergand apoi la conducerea Bisericii crestine acestia isI marturiseau pacatul cerand increstinarea. Astfel Sfanta Cruce a fost ridicata de la obiectul de chin, la obiectul de slavare si mantuire a sufletelor, si de punere peste orice prapastie a vietii. Totul a executat Sfanta Elena la porunca data prin inger, a celui care atat de greu a fost lovit si batjocorit de jidanii vremurilor acelea.

Sora Maria sa ma ajuti sa vad ce mai gasesc prin arhiva scris in legatura cu recunostinta vechiului Ierusalim. S-au stai ca nu stiu atata greaca, sa ma ajuti. Ce zici, sora Maria, am reusit in ceea ce am dorit eu?

„Nici ca se putea om mai potrivit decat parintele Alexe, este jumatate grec sI jumatate roman". Am inteles draga mea. Sora Maria ce zici oare Ingerii nu rad de pripeala mea? Eu cred ca se bucura. Oare sa-mi sopteasca sau am luat-o razna dorind sa adun in traistuta cam multe intr-un timp atat de scurt. Recunosc ca sunt pripita grabindu-ma si la bine sI la rau ma avat de-a face bine si ma trezesc ca gresesc imbracandu-ma cu povara cunostintelor. Sunt o fiinta curioasa dar in situatia de fata cred ca n-am gresit. Cat sora Maria aseza masa eu mi-am mai trecut in carnetel cateva din cele auzite de la parintele Alexe. intra parintele Patriarh si ma intreaba in limba franceza ce scriu. Parintele Alexe ii citeste cele notate de mine si ca doresc sa cunosc cate ceva din cele facute de Imparateasa Elena la porunca ingerului Gavriil. Parintele Patriarh ne invita in salonul de zi na invita sa luam loc si tot in limba franceza il intreaba pe parintele Alexe ce-a notat pentru mine. Parintele Alexe iI citeste, subliniaza ce nu stia sa redea in limba romana. Ii zice Parintele Patriarh:

Mergi la doctorul meu stomatolog si-i spune ca eu l-am rugat sa treaca in romaneste pentru Nana. N-a spus Parintele Patriarh, ca doctorul este fiul meu, pentru ca pastra taina prin botez a nu se stie ca-i crestin. Dupa 2 zile m-am intalnit cu Parintele Alexe la Sfantul Mormant al Prea Curatei, avea fata luminata pentru reusita. Am adaugat totul pe o hartie si o strangeam la piept zicandu-

mi comoara mea in original. Mai scria, ca dupa ce Imparateasa Elena a primit planul in original a vechiului Ierusalim era atat de fericita, ca cine o vedea zicea ca-i sora lui Constantin cel Mare, nu mama, asa intinerise si nu s-a despartit de ostasii ce-i platea si de Imparatul, fiul ei, care muncea cu daruire la descoperirea comorilor fara pret. In vederea realizarii acestei lucrari imparateasa Elena primea atati galbeni atat de la fiul ei cat si de la alti imparati si crestini. Astfel sub directa ei conducere s-au construit 18 biserici in Ierusalim, Betleem si Nazaret. Nu mai pomenesc de mareata cupola in mijlocul careia se gaseste Capela Sfantului Mormant al Domnului Iisus, Golgota, Biserica Sfintei Invieri si mai multe altare sapate in muntele Capatanei. Am mai pomenit acest lucru dar nu strica o repetare. Nu stim de ce Sfanta Elena nu s-a atins de ruinele Palatului Solomon. Nu-i scris nimic nicaieri, dar au ramas pana azi temeliile goale dar nimeni nu se intreaba de ce.

22 APRILIE 1985

Luni dimineata, veneam de la Sfanta Liturghie, de la Mormantul Prea Curatei si Maretei Doamne, Mama noatsra scumpa.

In drum spre Sfantul Mormant al Domnului Iisus, unde te opresti ca sa primesti forte spirituale necesare. M-am oprit in centrul Ierusalimului, eram singura si puteam privi fara graba o frumoasa cladire foarte mare care sta ciuruita de gloante, marturie a luptelor destrada de acum cativa ani. Mi-am zis: „Uite ce face razboiul".

O cladire asa de frumoasa lasata anume sa vada toti cei care trec prin orasul Sfant ce poate ajunge arta in furia razboiului. La fel si spitalul Notre-Dames, ciuruit de mitraliere. In stanga am intrat prin Poarta Noua pe strada Roma unde se zice ca a fost vatra razboiului. mi-am notat in carnet toate portile interesante. In mica Galileia se zice ca se refugiau crestinii ca sa-si salveze viata si ce mai aveau in mana pe vremea prigoanei.

Poarta Damascului este poarta originala unde a fost aruncat Sfantul Apostol Pavel dupa zid, dupa mult mai mult chin, apoi pesterele de unde a scos Solomon pietre in culori ca sa faca maretul templu, iar acum poti vedea ruinele templului ce-au mai ramas pe o suprafata destul de mare si-ti imaginezi dupa temelii cat a fost de mare si vitregiile vremurilor de-a lungul secolelor au ruinat totul ramanand doar temelia ca marturie. Trecatorii trec fara ai da vreo importanta. Poarta Originala pe unde intra inteleptul Solomon sta nebagata in seama. Se zice ca pe acea poarta sfintii Apostoli raspandeau cosuri cu hrana duhovniceasca crestinilor ce fusesera convertiti de ei ca crestinism. Oamenii trec grabiti pentru a-si vinde marfa dar putini citesc pe zidul batranului munte „Via Dolonza".

Pe aceasta stramta ulicioara nu poti sa nu-ti scalzi obrajii cu lacrimi pentru ca calci acele pietre pe care le-a calcat si Stapanul Tau, numai ca le-a calcat cu mari dureri si infinite suferinte la rastalmacirea oamenilor sai. Mergand la pretoriu, la fel calci pe piatra originala de pe vremea Mantuitorului nostru, descoperita pe sub ruini de catre Imparateasa Elena. Cand ajungi pe locul unde a zis Pilat: „Iata, omul, iata Imparatul nostru", simti ca se deruleaza prin furia fariseilor, manuirea omenirii ce crede in suferinta celui care de buna voie a cerut sa vina intre oameni sa-i salveze prin jertfa Sa. Nu era zi sa nu trec pe aceasta ulicioara si sa nu ma opresc unde a intampinat pe Domnul Iisus, Simion apoi Sfanta Veronica.

In dreptul unde Simion Grineanu a luat crucea si a dus-o o bucata de vreme ma opream si rugam pe Domnul si Mantuitorul meu ca atunci cand voi cadea si eu sub crucea mea pe panza vietii, sa-mi trimta un Simion din lumea LUI pentru ca in lumea mea nu se prea gasesc. Cand ajunsesem la Sfanta Veronica, o rugam pentru ca-i port numele, sa-mi dea ravna si dragostea ei fata de Domnul si Stapanul meu Iisus.

Biserica ce a fost zidita de crestini pe casa Sfintei Veronica se numeste „Biserica Sfintei Fete a lui Iisus" facuta in 614 fiind cel mai mare ctitor Imparatul Constantin cel Mare si mama sa Elena, aici lucreaza surorile greco-catolice care lucreaza la spitale si cerceteaza bolnavii ce sunt pironiti la pat in casa lor. Cand am vizitat acest asezamant doua din surori fiind romance, iar noi fiind un grup de romani cam de vreo 10 persoane preoti, maici si mireni dorind sa ne faca o bucurie a dat fiecaruia cate o icoana. Cum s-a facut ca pe mine m-a sarit de 3 ori, dand celor care erau imbracate in uniforma calugareasca. Era si normal sa respecte haina monahala. Vazand ca de trei ori m-a ocolit nu m-am suparat, ci dimpotriva mi-am zis ca nu merit, sufletul meu nu arde, asa cum ar trebui, mai ales ca ma gasesc in casa Sfintei a carui nume il port. Cum stau rezemata de un zid intr-un colt o sora care avea iconite in mana se indreapta spre mine si ma intreaba: „Dumneata n-ai primit icoana?" Nu dar astept. Imi da cum i-a venit la mana, dar dupa ce-a vazut ca se lipise doua mi-a zis: „Ai primit doua, toata lumea a primit cate una ce facem?" Eu le desfac si le privesc. Imi zic: „La care sa renunt, pe Maicuta Domnului o ador iar Sfanta Veronica este Nasa mea ca-i port numele. Ea a facut ochii mari ne-a privit pe toti din grup intrebandu-i: „Ce ziceti sa fac?" Nu mai stiu cine i-a raspuns dar aud: „Dansa este Maicuta Veronica de la Vladimiresti Moldova care pe locurile ei parintesti a facut o manastire de 300 de maici si surori. Auzind cele de mai sus din gura unui barbat, m-am strecurat si am coborat pe scari iesind in strada. mi-a spus o doamna din grup, ca sora ar fi dorit sa discute cu mine. Imi aduc aminte ca am intrebat aminte ca am intrebat pe cele doua surori sociabile la inceput, daca au vizitat pe Sfantul Iacob Romanul care a vietuit un timp la manastirea Cuviosului Gheorghe Hozoritul, apoi intr-o pestera in muntele Canacteniei, iar in prezent etse viu desi doarme cu trupul. Lucrarea ce-o face prin trupul sfintit de Dumnezeu celor ce mai cu evlavie, este mijlocitor catre Sfanta Treime si primesc cele de folos. Mi-au rapuns: „Am mers mai mult din curiozitate cand am auzit, dar ne-am dat seama ca-i sfant, caci atunci cand a fost scos din pestera luand contact cu aerul, fiind ca oricare muritor ar trebui sa se transforme in praf. Deci recunoaste ca-i sfant. Tot de la aceste surori sociale am aflat cine a inceput sa ne dea iconite ca in urma cu

4 ani a fost gasit intreg un parinte, intr-o grota, ce se crede ca prin iconomia lui Dumnezeu a mai supravietuit printr-o crapatura pe unde-i mai venea putin aer si pe o piatra a scris: „Sunt Parintele Filimon unde m-am luptat cu rabin, care fiind tanar si voinic m-a biruit, ingropandu-ma de viu in aceasta grota. Nu stiu cand e zi sau noapte si cat o sa mai supravietuiesc. Anul 620 august. Rog pe cel ce-o fi harasit sa ma descopere sa nu ma deranjeze si de poate sa aduca laude celui Rastignit de jidani, ce poarta ura pe crestinii lui Iisus". aceasta grota a fost descoperita in preajma ruinelor palatului lui Solomon. Conducerea crestina a facut o capeluta ce se numeste Son pentru ca asa a inceput sa se sape datorita unui glas ce se auzea de cei ce treceau pe acolo: Son, Son. Ce inseamna Son nu se stie caci nu s-a gasit scris pe peretii catacombei ca celelalte. La deschiderea grotei a gasit pe cel ce a fost ingropat de viu intreg si razand, Sfintele moaste n-au fost deranjate si nici nu s-au descompus cand au venit in contact cu aerul. Dupa ce am auzit lucrurile povestite de sora sociala am cautat sa gasesc capela Son, dar n-am reusit. Am mers eu la Prea Fericitul Patriarh sa caut pe parintele Alexe sa vad ce stie despre catacomba descoperita cu 4 ani in urma. L-am gasit, si mi-a spus ca la aceasta grota s-a gasit un sir de catacombe unde se ascundeau Sfintii Apostoli, Sfintele Femei cu Prea Curata Fecioara luata fiind si Sfanta Veronica cu dansele.

Treptele originale ce duceau la acele catacombe de care nu s-au ocupat, fiind singuri, sau nemaivand vreme au fost descoperite de Sfintii Imparati Constantin si mama sa Elena. In rand cu acele catacombe s-a gasit una pe ca carui perete sta gasit scris: „Aici a fost temnita Domnului nostru Iisus Hristos" si mai la o parte sta sris: „Aici a fost inchis talharul Varava". Se spune ca inchisorile au fost facute de baronul lui Irod al doilea care a judecat si a dat la rastignire dupa ce statuse pe zid scris: „Cel ce a vandut pe Domnul nostru pe 30 de arginti este mai prost decat magarul necretand ca a fost ales".

Catacomba unde a stat Domnul Iisus incis avea forma de cisterna unde stateau numai cei pedepsiti la moarte. Pe aici a fost scos si trecut in grota lui Varava, care era foarte stramta, iar Varava a fost pus in libertate desi era criminal, pentru ca asa a cerut multimea razvratita.

Poarta Oilor, unde intrau cei saraci si straini fara sa plateasca. Tot in acest drum am intrat intr-o curte pardosita cu pietre scumpe ce se pastreaza in original, de sub ruinele razboiului de Imparatul Constantin cel Mare si scris in mozaic: „Aici a venit sotia lui Pilat , Claudia rugandu-l sa nu-i faca nici un rau sau sa-L condamne pe Iisus, ca groaznic vis a avut in noaptea ce a trecut pentru el. Dar Pilat, a facut voia multimii nu a sotii lui. In aceasta curte exista un bazin cu apa foarte adanc unde erau aruncati de vii cei pedepsiti. Pentru toti, acest bazin era o groaza, dar conceput anume poate spre a opri pe oameni de a mai gresi, deoarece evreii stiau cat de razvratiti erau fratii lor. In aceasta curte a fost palatul lui Irod al doilea sI au fost descoperite temeliile de sub ruine tot de Sfantul Constantin Imparatul. De aici mergi spre calea vedeaza si dai de o poarta originala unde iintri in inchisoarea lui Varava de unde stiu ca a fost scos. Pe platforma de mozaic in diferite culori extrem de frumoasa la mijlocul platformei Crucea facuta de Imparatul Constantin cu inscriptiile „Terasa palatului lui Irod de unde a fost judecat Domnul nostru Iisus Hristos". De pe aceastp terasa se vede tot Ierusalimul in trei parti.

Poarta de aur. Pe aceasta a intrat Domnul Iisus in Ierusalim calare pe asin cu o saptamana inaintea rastignirii. Poporul ce-L intampina cu finice si-i aruncau hainele sa calce invatatorul lor pe ele, dupa 3 zile i-au cerut moartea. Ce oscilanta nestatornicie si urata lupta de recunostinta pentru tot binele primit.

Doamne Iisuse sa nu fim si noi la fel.

Poarta gunoaielor. Aici se ingropau straini si saraci. S-a gasit aici Mormantul Sfintei Pelaghia. Nu-i munte ci un deal dar prin traditie i se spune „Muntele Scandalului" pentru ca Solomon si-a dat tiitoare si le-a inchis oprind numai pe cele ce le favorizau. Aici este ultimul punct al palatului lui Pilat. Unde a zis Pilat „Iata Omul", conducerea catolica a construit din marmura o statuie a Domnului Iisus iar in fata lui Pilat, in marime naturala. Sta scris pe zid „Locul unde s-a spanzurat Iuda" si putin mai jos „Locul vanzarii". Dupa durere m-am bucurat in biserica sfintilor parinti construita tot de Sfantul Constantin cel Mare si mama sa Elena.

Ma intreb eu daca Imparatul Constantin cel Mare care alaturi de mama sa Elena a construit 18 Biserici, a descoperit Sfanta Cruce pe care fost Domnul Iisus rastignit a zis pe patul de moarte cuviosului Antonie cel Mare: „Antonie de stiam ca voi monahii sunteti asa de aproape de tronul de Lumina al Dumnezeirii demult ma faceam monah". Eu asa cred ca Sfantul Imparat Constantin cel Mare a vazut steaua Monahala la nivelul Sfantului prea cuviosului parinte Antonie, nu la nivelulu nostru de azi, zic de mine nu de altii carora nevoile nu le cunosc. Eu cer iertare si mantuire.

23 APRILIE 1985

Azi am vizitat locul Vitezda unde am intrat foarte greu fiind in parasire totala neavand nici macar niste trepte pe unde sa te cobori sa-ti uzi picioarele. M-am dus cu aproape 200 de ani in urma imaginandu-mi cum stateau bolnavii pe malul acestui rau si numai cel care intra cel dintai se facea sanatos. Parca-L vedeam pe Domnul Iisus intreband pe cel bolnav care nu avea si el pe nimeni care sa-l bage in apa sa-si recapete si el vindecarea. Nu departe de malul lacului Vitezda, cred ca unde a vorbit Domnul Iisus si a vindecat pe acela, Sfantul Imparat Constantin a ridicat o biserica cu numele „Vindecarea bolnavilor de Iisus" si mai la o parte un altar ce purta numele „Altarul Vindecarilor". Privesc un copac foarte proptit in mai multe contra forte din fier bine legat sI pe o tablita de arama scria in greceste „Piron chedrilo" sau „Copacul Nemuririi". Se vede ca si astazi acest copac ¾ asa zic eu ¾ a primit pe Domnul Iisus ori sa stea la umbra lui, ori s-a sprijinit sa se odihneasca sau a facut o minune de poarta numele „nemuririi".

Am mai intalnit Biserica Schimbarii la Fata, facuta peste casa sfintilor parinti Ioachim si Ana, zidita de Imparatul Iustinian care la fel a zidit multe Biserici. Tot pe langa lacul Vitezda am vazut o rapa rotunda destul de mare cu pereti din piatra, aici a fost omorat Sfantul Stefan cu pietre. Am numarat pietrele, peste 20 bucati, cam una la kg originale gasite in rapa si inrosite de sangele Sfantului Stefan. Pe peretii de piatra se vedeau de asemenea urmele de sange imprimate fara a se putea sterge pastrand marturie pana azi. Si aici am plans toti din grup, am sarutat pietrele, mangaiam peretii fericindu-i ca au luat si pastrat din sangele Sfantului Stefan. Am vazut si locul unde a fost ingropat de crestini trupul Sfantului Stefan dar cred ca Domnul Iisus i-a luat trupul la cer pentru ca nu l-au mai gasit in mormant cand s-au dus sa-l unga cu mirodenii Sfintii Apostoli. Doar am vazut cerul deschis, pe cand se ruga inainte de a muri, asa ca nu-i mirare ca nu i-au mai gasit trupul. Cei ce-l omorase nu-i interesa sa-L ia din groapa, erau fericiti ca L-au omorat, desi fusese iudeu ca sI ei dar iubea pe Iisus. Tot azi am sarbatorit pe Sfantul Mucenic Gheorghe.

24 APRILIE 1985

Trecem pe langa vatra Iesifatelor care este ceva salbatec si respingator. Nu are nimic Sfant. Urmeaza, Paraul Ghedrelor. Aici se gasesc mormintele iudeilor din toata lumea si-i tot asa ingrijit. Cimitirul celor bogati si care au familii sau prieteni, ce au cultul mormintelor este ingrijit dar foarte sobru. Mai sus se vede palatul lui Husein regele Iordaniei, langa o ferma a Patriarhiei Grecesti, cu un palat unde se refugiaza pentru lniste, Prea Fericitul Parinte Patriah Teodor. Tot aici se gaseste mormantul proorocului Zaharia si o biserica foarte mare inchinata cu hramul in cinstea lui. Nu departe, cale de 30 minute, se afla Biserica Sfantului Apostol Petru, unde a cantat cocosul sI scrie pe un perete in limba greaca: "Cand a auzit Petru cocosul cantand s-a trezit ca dintr-un somn si a plans cu amar". Nu aici i s-a oprit plansul ci toata viata lui a fost un plans. In aceasta zi am mai vizitat Sfanta Sfintelor unde intra odata pe an numai Patriarhul. Aici a fost adusa Sfanta Fecioara, Maria la varsta de 3 ani sI a stat in rugaciune pana la 15 cand prin randuiala cereasca, cum bine se stie a fost incredintata batranului Iosif ca logodnica, pentru ca nu se poate ca fara a fi legata de un barbat chiar formal, precum a si fost, ca o fecioara sa aiba prunc. Asa era legea la evrei atunci. Cand Sfanta Fecioara a aflat ca o sa aiba prunc prin glasul Sfantului Arhanghel Gavriil, batranul Iosif stiindu-se curat a vrut sa o paraseasca in ascuns, dar Ingerul Gavriil i-a zis: „Nu te teme, Iosife" si altele cum le stim la care cuvinte Iosif s-a linistit si a slujit.

Mai la vale scrie: „Poarta Gunoielor". Pe aceasta intrau acei care nu credeau intr-un singur Dumnezeu cel adevarat, ce sta scris de prooroc in Sfanta Scriptura, ci in diferite forme ca soarele, apa, etc. Acestia erau socotiti de evrei „Gunoaie". Am mai intalnit o grota unde scria tot in limba greaca: „Aici se ascundeau ucenicii dupa ratignirea Domnului Iisus". Vedem iar scris: „A fost casa lui Caiafa, unde Domnul Iisus a fost dus in fata sinedrului si intrebat: „Tu esti Fiul Lui Dumnezeu?" Iisus i-a raspuns: „Tu zici".

Satisfacut marele preot si-a rupt hainele si a zis: „A hulit!" Ce nevoie mai avem de marturie, iata ca acum ati auzit hula lui. Ce credeti?" Multimea a raspuns: „Este vinovat, sa fie pedepsit cu moartea". Dupa asta a urmat torturile pe care le cunoastem. Pe locul unde a fost casa lui Caifa s-a zidit mai tarziu de conducerea bisericii catolice, o biserica ce poarta numele nedreptatea lui Iisus. N-am vizitat-o ca era inchisa. De aici am pornit mai departe. Ploua foarte tare, dar ne-am uscat foarte repede cu ajutorul razelor solare sI iata ca am ajuns in inchisoarea unde s-a nascut David. In acea curte este si mormantul lui David. Trebuie sa treci mai intai in camera unde sta un rabin imbracat in haine de ritual si cu planta, cum ar fi la noi busuiocul te stropeste spunand ceva in limba ebraica, desigur rugaciune, asa mi-am inchipuit eu. Geamurile, la camera mormantului lui David sunt imbracate cu fier forjat foarte masiv pentru ca mai demult a fost jefuit de hoti. Nu stiu daca n-am mai spus ca pe mormant sunt aduse multe coroane de pietre scumpe aduse de patriarhii lumii. Exista si coroana pusa de Sfantul Imparat Constantin cel Mare cu inscriptia Imparatului pe ea, si Patriarhul Iustinian Marian asezat in semn de respect o mitra patriarhala cu semnatura proprie in locul ei. Putin mai departe dam de locul unde Avraam, din porunca lui Dumnezeu, care a dorit sa vada pe cine iubeste mai mult in fapte nu in vorbe, ii ceru sa aduca jertfa pe unicul sau fiu Isac. In acel loc s-a ridicat o moschee cu turle aurite. Priveam cladirea si-mi imaginam pe copilul Isac cum isi ducea lemne in spate fara sa stie ca el va fi jertfit. In Sfanta Scriputa (XX, VI, VIII) Isac intreaba pe Avraam: „Tata, iata focul si lemnele dar mielul unde este pentru ardere de tot?" „Fiule a raspuns Avraam, Dumnezeu insusi va purta grija de miel, pentru ardere de tot" Si-au mers amandoi impreuna inainte. Ce credinta si iubire avea Avraam in Dumnezeu. Dupa ce totul a fost gata, si copilul legat pentru a fi injunghiat si adus jertfa lui Dumnezeu, ingerul il apuca de mana ce tinea cutitul, il opreste de a injunghia pe Isac. si-i arata nu departe mielul pentru jertfa. Dumnezeule, nu esti Tu de atunci si de azi? Eu cred ca da, numai ca nu exista un tata care sa te iubeasca pe Tine mai mult decat pe fiul sau.

Ne apare in cale Biserica Tuturor Sfintilor, foarte frumoasa cu pictura in fresc. Se fac slujbele in limba greaca. Din tinda acestei biserici porneste un gang apoi o scara in spirala cu treptele inguste si destul de adanca. La coborare ne-a citit parintele diacon Ioanide cele scrise pe pereti in limba greaca: „In aceasta catacomba au fost ascunsi crestinii iar in timpul cruciadelor au fost macelariti". Dupa ce am coborat am vizitat foarte multe galerii cu pereti din pictura care ne aratau cum au fost stropiti cu sangele martirilor si tot cu sange erau facute pe pereti probabil din cei care nu au mai putut scrie un text, dar nu se putea citi. Ce parfum ne-a intampinat aici nu se poate spune. Fiecare galerie parca avea parfumul ei cu totul deosebit. Grupul de romani cu parintele Ioachim care-i tot roman dar a trecut la greci aveau obrajii inundati cu lacrimi sI ceva miraculos pe care nu-l pot descrie ne hranea si ne inalta sufleteste. M-am adunat in mine si am dorit sa ma contopesc in aceasta baie de curatie, de inaltare si de hranire duhovniceasca. Nu gasesc in vocabularul cunoscut nici un cuvant care sa exprime si sa redea profunzimea sentimentului trait. Desigur, fiecare cred, ca a simtit ceva, dovada erau lacrimile de pe obrazul fiecaruia.

25 APRILIE 1985

Iar am luat-o prin Sfanta Carte. Am ajuns la locul unde se cheama „Foisorul", unde a tinut Domnul Cina cea de Taina, prima liturghie, primul Preot Domnul nostru Iisus Hristos in crestinism. In aceasta incapere care se gaseste in arhivele bisericii greaca a fosr proprietatea SFantului Ioan Evanghelistul, unde a stat sI Maica Domnului cu Sfintele Femei ce o insoteau. Cu vremea cand a putut sa se construiasca pe jumatate cladirea cea ruinata, a construit o manastire romano-catolica iar pe cealalta jumatate au zidit biserica greco– catolica.

In partea dreapta, unde azi este biserica greco-catolica a adormit Maica Domnului si toti Apostolii s-au strans sa ingroape Sfantul Trup al Preacuratei. Un evreu s-a strecurat si a vrut sa rastoarne masa pe care era asezat Sfantul Trup, dar un Inger, cred eu Arhaghelul Mihail i-a taiat cu sabia ambele maini si i-au ramas spanzurate pe Sfantul Pat al Neprihanitei Mame. La plangerea si cainarea evreului si la rugaciunile apostolilor, mainile i s-au lipit, iar evreul a trecut in randul crestinilor. In centrul Bisericii unde se pastreaza prin traditie un pat si un foisor, sta statuia Prea Curatei Maici impodobita cu sfesnice la cele patru colturi; patul este capitonat cu persan veritabil, foarte, foarte frumos iar pe pat este asezat trupul cu un vesmant foarte frumos, cu perna sub cap, juri ca acum a adormit. Cred ca Sfantul Trup este lucrat din marmura. Deasupra patului arde permanent o frumoasa candela de mare valoare. Cele 4 lumanari din sfesnicele de la cap si la picioare ard deasemenea pemanent. Fara sa-ti dai seama mergi in varful picioarelor ca n-ai vrea sa deranjezi pe frumoasa Imparateasa Cereasca. Ca este frumoasa, e prea putin spus, dar seninatatea chipului ei iti sopteste: „Am scapat de suferintele pamanutului si am capatat bucuria pacii, fericirea si incarcarea cu tot ce va trebuie voua si pot cu voia Fiului si Dumnezeului Meu".

Nu poti sa te exprimi cum te simti in preajma acestui fericit pat, in jurul acestui foisor de odihna cu mult har, sunt sapate in peretii ce inconjoara foisorul, mai multe altare a religiilor ce-o divinizeaza pe Maica Milei, Maica noastra a tuturora, care ne-a adus mantuirea. Primul altar a fost facut din mozaic de Sfantul Imparat Constantin si maica sa Elena. As fi stat aici o viata. Nu ma interesa nimic din bazarul alaturat, cu tot felul de obiecte religioase, etc...

Voiam sa-mi imprim in inima si mintea mea chipul Scump si Sfant al Prea Curatei Fecioare Maria, care prin chipul de marmura iti transmite ceva inexplicabil, deoarece mintea mea nu se oprea la marmura neansufletita ci mergea detasata de totul, vazand-o pe Imparateasa pe scaunul de Heruvimi si Serafimi, scaune si puteri, domni si stapani, capetenii, Ingeri si Arhangheli, aducand-i laude. O rugam fierbinte sa-mi ingaduie a fi ultima roaba in cetatea slugilor credincioase ale maretiei Sale. Am ajuns la camin dupa doua ore de mers prin Cetatea Sfintita de Domnul si Mantuitorul nostru Iisus Hristos si de Maicuta lui Prea Sfanta, smerita pana la umilinta si Prea Marita prin ascultarea ce a facut-o, sa fie Mama fiind totusi fecioara. Minunat esti, Dumnezeule, minunat esti. In aceste ore de mers si de incarcare sfanta de trei ori am fost udati de ploaie si uscati prin caldura ce iesea din nadejdile noastre trupuri care la fiecare popas treceau curenti din cap pana in calcaie. Am incheiat aceasta zi cu o biserica Greco-Catolica, foarte frumos pictata de fratii Morosan din Romania, care au pictat si Biserica Caminului Romanesc unde sunt cazati pelerinii romani sau chiar si de alte tari cand nu gasesc adapost altundeva. Declar cu mana pe inima ca energiile ce le-am simtit in fiinta mea de prin toate locurile de bucurie multumeam Bunului Dumnezeu pentru a exprima favoare, sa calc locurile sfinte, sfintite de persoana Domnului Meu Iisus Hristos si Prea Sfanta SA Maica.

26 APRILIE 1985

Astazi a fost o dimneata foarte frumoasa, batea vantul ca de zapada, fapt curios pentru localnici. Dupa ce ne-am odihnit putin, am iesit in curtea Caminului. Bancile erau ocupate de cei dornici de vorba. Aveam o traistuta si am luat-o spre Mormantul Domnului sa-mi incarce sufletul, invierea a venit de la locul Durerii, Sfanta Golgota unde simti ca te detasezi de tine. Ma coboram pe trepte de bucurii si nostalgii dupa ceva neexplicabil, am coborat in Gradina Ghetismani, sa ma ingenunchez la Sfantul Mormant al Prea Curatei Maici, apoi am urcat la Manastirea Maria Magdalena, o raza ce-ti dadea bucurii launtrice. Maica Toamida vietuitoare in aceasta „Vatra calda" venita aici din tinerete din Romania slujeste Domnului si pelerinilor alaturi de maici rusoaice si arabe. Si de data asta m-am intors cu desagii sufletului plini de bucurii.

Ce mareata si frumoasa biserica cu tablouri pe pereti si fresca in marime naturala. Nespus ma impresiona de o data toate scenele, dar Maria Magdalena in fata lui Tiberiu la Roma, unde cauta sa-i arate nevinovatia lui Iisus si nedreptatea lui Pilat este fara asemanare. Doamne, cat de mica ma vedeam de fiecare data. Un alt tablou nemaipomenit, femeia pacatoasa cazuta la picioarele Lui Iisus cerandu-i iertare inconjurata de parasii ei, iar Iisus s-a plecat scriind cu degetul pe nisip: „Cine-i fara de pacat sa arunce cu piatra". Cand s-a ridicat a vazut femeia singura. Iisus a intrebat-o:

– „Femeie unde-ti sunt „parasii" tai?

– Au plecat, Doamne!

Domnul Iisus a intrebat-o:

– Eu te-am pedepsit?

– Nu Doamne!

– Nici Eu nu te pedepsesc, dar sa nu mai gresesti.

In fata acestui tablou am descoperit prima spovedanie, facuta de primul preot Domnul Hristos. Am pornit spre camin sa ma odihnesc, dar m-a vazut un preot de la palatul patriarhiei grecesti si m-a rugat sa merg a le ajuta ca au foarte multi musafiri din alte tari mitropoliti si episcopi. In bucatarie eu cu Mioara impodobeam platourile cu tot felul de pesti gatiti ca la ei. Trei diaconi le prezentau la masa. Toti ostenitorii au luat masa, pe la orele 16. Prea Fericitul Parinte Patriarh, m-a prezentat la musafiri ca sunt romanca si monahie. Mitropolitul din Canada, rus de origine mi-a trimis prin talmaci, daca nu vreau sa fiu om de de incredere, ca si el este moldovean din Ucraina. Am rapuns, ca am venit sa ma inchin la Sfintele Locuri din tara Sfanta, dar ma intorc cu nerabdare in tara scumpa Romania. Mioara bucatareasa, pe cat a putut ajuta pe talmaci, a spus ca eu am 300 de copii (Surori) ce au crescut laolalta din frageda copilarie. Desi Dumnezeu a ingaduit sa fie risipite in toata tara suntem libere sa ne vedem si fiecare avand un camin ca o chilie de manastire. Cele in varsta sau bolnave, sunt ajutate de cele mai tinere. Eu am mai adaugat: Cine nu-si iubeste neamul si tara din care se trage, nu poate iubi alt loc decat cu interes material. Eu nu urmaresc nimic, pentru ca ma simt bine in tara si locuinta mea. Dupa ce m-am mai relaxat eu cu Mioara am mers la finul Nicolae, sa-u spun ca pe ziua de 3 mai ma reantorc in tara mea draga. Orice invitatie afara de locurile sfinte ce mi-au fost propuse le-am refuzat elegant, aratand ca in programul meu nu apare nimic decat locul Sfant Ierusalimul si toate cele din jur.

26 APRILIE 1985

Pentru ca mai aveam timp pana mai cadea seara am luat-o spre Betleem, fiind numai 6 km distanta de Ierusalim.

Eu mai fusesem dar n-am renuntat la propunerea celor ce ma conduceau, in aceasta zi pentru ca ne grabeam. Am stat in Sfanta Grota si cautam sa-mi imaginez saracaciaosa casa a familiei Craciun la marginea Betleemului, unde a fost adapostita intr-un grajd Sfanta Fecioara sa aduca pe lume pe Hristos, sa impace lumea care nu L-au inteles. Jertfa Lui a dezvaluit multe jertfe de barbati si femei care L-au iubit si marturisit ca Dumnezeu adevarat.

De aici am pornit spre manastirea Stejaru Mavri, unde Avraam, a primit in cortul lui la masa trei barbati. Sfanta Treime. De unde stim ca a fost Sfanta Treime? Din cuvintele scrise in vechiul Testament pe care l-a rostit Avraam.

Doamne de am aflat har nu ma ocoliti ci veniti la masa mea. In aceasta amintire, orice pelerin de pe glob, care viziteaza manastirea si admira cu evlavie batranul stejar, la umbra lui, caruia avea cortul Avraam, si pe care l-am vazut si eu nevrednica, admirandu-i cu emotie tulpina roasa de carii sprijinita in stalpi de fier si legata cu chingi metalice pentru firava crenguta ce o mai are. Nu departe de batranul tata au aparut doi fii in dreapta si in stanga. Sta scris ca ar avea peste 200 de ani, sunt foarte frumosi si falnici. De aici mergi sa vizitezi si sa te inchini in frumoasa biserica cu icoane din argint pictate. Dupa ce te inchini si primesti punguta cu lemn de stejar, parintele staret te invita la sala de mese sa-ti dea ceva de mancare, in amintirea celor 3 oaspeti ai lui Avraam. Si pe noi ne-a servit la sala de mese cu branza de casa oua fierte cate un paharel de vin din recolta Sfintei Manastiri. cand am iesit de la sala de mese ne-a intampinat un parinte inalt, cu o barba alba si cu ingolipioane pe piept, figura bolnava sI senina intinde mana cu un aparat sa ne fotografieze. Eu eram cu cjocelul din Bucovina pe spate ca era spre seara. Imi zice: „Tu, romana, Moldova?" Da, ii raspund eu. „Si eu Moldova" De unde il intreb? „Din Ucraina". A urmat un duiel de cuvinte, eu ii ziceam ca-i rus, dansul ca-i moldovean, si ca sa incheiem l-am intrebat unde locuieste. El mi-a spus ca la Muntele Athos a facut teologia si doctoratul in Grecia, iar intr-o manastire rusa si in prezent mitropolit in Canada. Si urmeaza intrebarea:

– Cum cheama pe tine?

– Veronica.

– Vrei Veronica sa mergi cu mine in Canada? Eu am 82 de ani dar eu imi iubesc patria si Moldova ca pe sufletul meu si n-asi schimba-o cu nimeni. Bine, Veronica dar hai sa va fac o poza; De aici am pornit spre Ierusalim, drum destul de lung, dupa ce am trecut de Betleem, pe o coasta, cateva case si o capela inchinata Sfantului Ilie, localitatea se numea Behahara, in curtea capelei Sfantului Ilie, exista nu se stie de cand un mic loc. Pe suprafata locului s-a aratat Maica Domnului cu printul in brate la o araboaica ortodoxa.

Vazandu-i chipul Prea Curatei asa de frumos, a rugat sa-si lase umbra peste acel loc ca sa vada ca sI pe arabi ii iubeste. Si cu adevarat pe locul cela linistit si mic sta Maicuta cu Pruncul in brate avand chipul aramiu. Soferul fiind arab de 3 ori ne-a dus cu masina sa vedem pe Maica Milei si araboaica. Dupa ce mergem cam un km, rog soferul sa parcheze in dreapta si toti 3 coboram. In lungul soselei cam 3 m si destul de lata, drumul se pierdea catre un batran munte negru in lungul lui semanate, iar ele negre ca si muntele de marimea a 2 metri de-ti dadea ca sunt niste piguini cu gura cascata. Intreb pe sora Maria ce vor sa ne spuna aceste pietre...si ridica din umeri spunand ca n-a dat importanta niciodata. Soferul o intreaba ce vreau eu sa stiu si Maria ii spune despre pietre. Soferul insa de religie catolica ne lamureste: „Cand eram copil si mergeam la catehizare, parintele ne-a spus de aceste pietre, careia ii mai spune „Valea Plangerii" ca trecand Iisus cu apostolii pe aici le-ar fi zis: „De nu veti marturisi cele auzite de la mine, aceste pietre vor vorbi", si ca in acel moment pietrele au luat forma pe care o vedem noi. Niste animale cu gurile cascate. Parca au gura deschisa toate iar la corp ca niste monstri. Eu intervin cu mila:

– Cate secole au trecut peste ele? Hai sa le mangaiem supunerea lor in fata Creatorului. Si cati calatori n-or fi trecut ca si noi fara sa le dea nici o importanta. Eu deodata am gandit privindu-le sa le botez piguini. Priviti la unele, parca se leagana. Oare nu ne-ar judeca aceste mii de pietre ca le-am tratat cu indiferenta? Tot privindu-le parca mi se pareau frumoase si am zis: „O, Dumnezeule, de cate ori n-o ia inainte natura. Te asculta se supune, te lauda si te smereste iar noi ne laudam cu trufia. Nu suntem recunoscatori cu nimic diin dorurile ce ni le dai cu mila si cu iubire.

27 APRILIE 1985

Pentru a doua oara am pornit spre frumosul oras Nazaret. Ne-am oprit in biserica ce a fost zidita pe locul unde a fost nunta in Cana Galileia cu hramul „Buna Vestire", despre care am mai amintit in decursul povestirii mele. La aceasta nunta a luat parte Domnul Iisus cu Sfanta Fecioara Maria, maica Sa care a simtit ca a sosit vremea cu Fiul si Dumnezeul Ei i-a zis: „Fiul meu s-a teminat vinul". Domnul a poruncit sa se umple 6 vase cu apa le-a binecuvantat si apa s-a schimbat in vin. Se vede ca era tare bun de-au zis nuntasii: „Tot omul pune mai intai vinul cel mai bun si mai tarziu pe cel mai slab". Nimeni din nuntasi nu-L cunostea pe Iisus, ce forte supranaturale are si erau uimiti. Cu durere Domnul Iisus a constatat ca neamurile pagane sI pietrele sunt mai sensibile decat cei din neamul sau. Multi din alte neamuri l-au ascultat si I-au urmat invatatura. M-am lasat prinsa de amintirea minunii petrecuta aici si la un moment dat mi-am spus in gand:

– Nazaretule cate bucurii si dureri ai inghitit in tine. Pe ingerul Gavriil vestind Sfintei a lui Iisus sa plece in Egipt sI cate altele ce cred ca nu s-au scris.

In interiorul bisericii spre miaza-zi gasim izvorul Prea Sfintei Fecioare Maria care printr-o porunca a Sa vesnica curge.

Altarul bisericii este situat chiar unde a izvorat si ca sa nu deranjeze linistea a fost canalizat spre miaza-zi ca oricine viziteaza sa poata bea apa din Izvorul Tamaduirii, care se serbeaza in vinerea luminata, dupa pasti.

Acest izvor va curge cat va trai planeta noastra, e limpede si oricat beai nu te mai saturai. Eu am baut trei cani si nu imi venea sa ma mai opresc. Razboiul ce a fost dus de cruciati a ruinat Nazaretul, izvorul a ramas mereu activ. Multe lacrimi curg acolo din ochii pelerinilor de pe tot globul. Ma uitam la interiorul pesterii parca pierdusem ceva. Sora Maria bucatareasa si sora Alexandrina ce venise cu mine din Romania si acum aci ma intreaba: „Nana sa intram si in biserica?! Parca cautati ceva". Le raspund: „Da, caut si-mi pun intrebari unde o fi pestera unde au stat ascunsi Sfanta Familie cu Pruncul Iisus cand s-au intors din Egipt". sora Maria imi spune:

– De asa ceva nu mi-ar fi trecut prin minte. Ii raspind:

– Daca mie mi-a venit inseamna ca exista si noi trebuie s-o cautam si s-o gasim sa-i sarutam peretii. Soferul intreaba pe sora Maria ce doresc si-i spune cele discutate. El da din cap si-i spune sorei Maria ca-i cu neputinta, mergand la usa. Cum merfeam spre iesire din stanga unde era biserica deschisa iese un parinte masliniu la fata dar zambaret; eu ma reped sa-i sarut mana il iau de brat si-l duc la soferul nostru rugandu-l prin semne sa-i spuna de pestera dorita. Si acesta da din cap in semn ca nu se poate ne spune soferul ca nu se poate, dar sa mergem la dansul acasa sa servim un pahar de suc apoi ne va duce dansul sa sarutam masiva poarta din fier forjat si de la balcon vom privi interiorul acestei pesteri unde intra numai Patriarhul, mitropolitii si episcopii. Ne-am bucurat si de atata. Dupa ce am trecut foarte multe trepte, pentru ca la mansarda avea frumoasa locuinta cu flori multe si sotia foarte vesela ne-a servit cu sirop apoi parintele ne-a condus la locul dorit. Dansul s-a mirat ca nu-i lume. Deodata apare un parinte foarte batran putin adus de spate din cauza anilor cam nespalat, dar foarte bine dispus. Noi trei comentam ce rost o fi avand necajitul pe langa Sfanta Pestera si crezand ca-i cersetor ne cautam in sacosa sa-i dam ceva. Dansul auzind ca vorbim romaneste ne intreaba intr-o romaneasca stricata, dar ne intelegeam:

– Sunteti romane, in vizita la Sfintele Locuri?

– Da, i-am raspuns eu, intrebandu-l de cand e aici cum sI ce face. Mi-a raspuns ca-i de 15 ani, c-a venit la Nazaret sa moara aici, iar Prea Curata il mai tine sa slujeasca. Dupa ce a vizitat toate Sfintele Locuri a fost angajat portarul Sfintei Familii si ne arata cheia. Toate trei am tabarat si l-am luat pe sus cativa pasi. Saracu romanas cu inima de aur se uita la preot, ne privea si pe noi si scotea cheia o punea iar in buzuunar il pusesem in mare incurcatura. Ca sa facem o pauza il intreb daca la Sfantul Munte Athos a mers calugar si de unde. Ne raspunde, privindu-ne pe toate:

– De la manastirea Neamt — Moldova. Aveam 32 de ani cand am plecat la Sfantul munte Athos. Iar am tabarat toate trei pe dansul spunandu-i ca si noi suntem toate moldovene. L-am sarutat si ne-a descuiat lacatul de la poarta Sfintei Pestere apoi a incuiat bagand cheia in buzunar, am dorit sa coboram in genunchi dar fiind treptele foarte inguste nu s-a putut, am promis ca la urcare le vom saruta pe fiecare in parte mergand in genunchi. Asa am si facut, cam jumatate mi s-au parut ca au fost sapate din piatra muntelui in a carui san sta Sfanta Pestera. Ajunsesem noi trei sus in pestera, ne uitam una la alta mute, am inceput sa mangai si sa sarut peretii. Interiorul cu un gang de la scara cam 5 metri liniari ne ducea intr-o camaruta mica apoi una mai mare cu 2 policioare sapate tot in munte cam toate pe margini. Le mangaiam sI sarutam zicand ca toate au fost folosite de Sfanta Familie.

Dupa ce am mangaiat tot interiorul cu metanii si sarutari vad pe sora Maria ca se chinuia pe un perete cu unghia sa-si lase numele ei si al copilului ei. I-am zis:

– Sora Maria nu te mai chinui ca zidul nu primeste, ca asa vrea Sfanta Familie. Intorcandu-ma vad la 2 pasi de mine un pix foarte frumos si strig, care v-ati pierdut pixul, vai ce frumos este! Sora Maria disperata striga la mine: „Nu va atingeti de el ca sarim cu totul in aer — nimeni din noi n-am avut asa ceva". In fractiuni de secunda mintea imi soptea ca batranul preot ce ne-a descuiat si am intrat in Sfanta Pestera sigur a fost diavol si sigur el l-a aruncat cu explozive sa distruga Sfanta Pestera prin noi. Cu aceiasi energie alt gand imi zice, chiar de e satana el e afara, aici a stat Mantuitorul nostru Iisus Hristos cu Prea Curata Sa Maica si batranul Iosif si cred ca orice siretlic al satanei se va preface in fum in fata sfinteniei ce au lasat-o aici Sfanta Familie. Nu auzeam nu vedeam cele doua surori, intreaga mea fiinta era fascinata si o atractie neobisnuita aveam spre pixul minunat. Intreb cele doua surori in graba: „Ce faceti?" Paloarea si groaza noastra ma impiedica dar cu harul si ajutorul Mantuitorului care a stat aici Prunc si Dumnezeu adevarat alaturi de Prea Sfanta Sa Maicuta, eu ma apropii de pix. Vedeti si eu tremur cu voi, dar incredrea in cine ne-a introdus aici imi da curaj cu orice risc. Incep sa fac cate putin pasul aproape taras zicand:

– Ei si daca mor, ce-i numai Sfanta Pestera sa nu sufere ceva grozav. De ce ma apropiam de pix tremuram mai tare. Strigam la Mantuitorul si Maicuta Prea Curata de huia pestera tarandu-mi picioarele nu pasind. Cand m-am aplecat sa iau in mana pixul nestiind ce am strigat cat am putut: „Doamne, Iisuse Mantuitorule fii cu mine" si l-am luat in mana simtind poate de frica sau de puterea ce-o aveam de la Cel ce-l lasase in acel loc un fel de descarcare in intreaga mea fiinta care mi-a produs o transpiratie calda. Mergand cu pixul in mana catre cele doua surori care tot se dadeau indarat am zis sorei Maria: Ai dorit sa scrii pe perete si nu mai tremura caci ce-a avut in el s-a scurs in mine si luand in mana pixul ma intreaba cu cine sa inceapa si-i zic:

– Scrie sora Maria toti fii Romaniei cei vii laici si bisericesti, toti cei adormiti pe veci, muntii si campiile sa fie ocrotite si pe mine si toata familia mea din care fac parte si pe voi cu familiile voastre. Simteam nevoia sa stau jos. Vad o forma de pat fosrte tocita tot din munte sapata si ma asez ca pe un pat moale zicand:

– Oare ai fost patule atins de Sfanta Familie? Cine te-a creat si cate ascunzisuri ai in tine? Taci pentru ca nu merit sa stiu! Am ajuns langa scara si am zis celor doua surori: „De vreti sa faceti ce fac eu bine. Hotarati singure. Si pe genunchi sarutand fiecare treapta am pus mana pe pix. Sora Maria ma intreaba ce sa faca cu pixul si-i zic sa-l pastreze pentru copilul ei ca poate ajunge preot. Langa gardul frumos din fier forjat, de unde se poate vedea din Sfanta Pestera sta un grup de credinciosi si straini ce ne priveau si fiecare in rand au trecut sa ne atinga desigur socotindu-ne fericite ca am fost in interiorul Sfintei Pesteri. Le-am spus surorilor: „Eu cred ca la Dumnezeu este mult mai placuta ravna celor ce le curgeau lacrimile pe obraz decat ravna noastra. Prin noi si-a aratat Domnul nostru Iisus Hristos si Sfanta lui Maica lucrarea ce este activa permanenta cand vrea sI cu cine vrea vorbindu-le tuturor celor care neaga existenta Lui.

Ne-am despartit de cei doi parinti rugandu-i sa nu ne uite in rugaciune pe noi romanii si toti din tara scumpa. De aici am pornit spre muntele Taborului.

Si aici mai fusesem cu grupul din Romania. Muntele Taborului e cam imbatranit, dar desi e plesuv mireasma lui o risipeste cu o darnicie ce-l viziteaza bineanteles daca si pelerinul se transpune cu mii de ani in urma. Privindu-l imi ziceam cum o fi fost acest munte batran pe vremea Mantuitorului nostru Iisus. Am luat-o spre Capernaum unde am primit trandafiri rosii si alte flori localnice. Plecam si de aici. Dupa 2 ore de mers soferul opreste masina si-i spune sorei Maria in limba araba: „Vezi aceste ruini. Priviti temelia si pe cat intelegeti spuneti Nanei Veronica ca aici a fost templul lui Solomon"

Istoria ne spune ca a fost construit cu o mie de ani inaintea venirii lui Iisus Hristos. Mai departe cativa km iar opreste masina coboram si vedem un loc inconjurat cu un gard din fier forjat, tot soferul ne spune ca aici ar fi fost altarul bisericii unde slujea preotul Zaharia unde i s-a aratat si Ingerul Gavriil si i-a spus ca sotia lui ar trebui sa nasca un fiu care se va numi Ioan iar acesta va boteza mai apoi pe Domnul Iisus si-i spunem noi Ioan Botezatorul, care cu respect si teama s-a coborat in Iordan sa boteze pe stapanul sau. Pentru ca ne grabeam ne-am indreptat spre muntele Maslinilor, aici ne-am oprit sa putem medita sa vedem cum a fost Domnul Iisus, vorbind apostolilor despre durerile lor, despre pedepsirile lor, despre judecata de apoi si rasplata ce va urma. Cu emotie ne uitam unii la altii fara cuvinte. Nu simteam sete sau foame de oboseala, nu aveam nici cuvinte pentru toate cele ce vazusem. Am pornit spre minunata Mare Tiberiada, frumoasa si albastra ca cerul, prietenoasa si-ti vorbeste dulce si-ti arata pe Domnul Iisus umbland in cautarea cuiva. Cu mari emotii am intrat in Marea binecuvantata de Prezenta Stapanului Iisus si-L rugam sa ma ajute pe valurile vietii, care cateodata sunt tare furioase biciund fara mila. Ma intrebam si cautam sa inteleg cele spuse de Domnul Iisus ucenicilor sai, si cate poate le-au retinut. Lasam cu multa dragoste si credinta sa treaca valurile ce-mi loveau picioarele cu blandete, rugand-o ca in ani ce ii mai am depanarea lor sa fie spalati de privirile lui Iisus, ce-au fost lasate pe malurile Marii Tiberiadei, sa le simt si eu toata viata.

Plecam spre Capernaum. Simteam ca ne asteapta atatea emotii cu alt har si parfum. La poalele muntilor Capernaum parca nu mai aveam grai imi imaginam cum se roaga Domnul Iisus, iar noi ne vom topi in iubirea Sa, intuitia nu m-a inselat, ca toti am simtit ceea ce n se poate simti omeneste.

28 APRILE 1985

Si in aceasta zi dupa ce-am primit divinul nectar de la cele mai sfinte locuri am dorit sa mai trec pe la Sfanta Manastire Maria Magdalena, in interiorul careia se pastreaza mari tezauri din sfintele moaste despre care am aratat mai inainte.

Se apropie plecarea spre tara mea scumpa si am dorit sa-L rog sa priveasca spre cercetatoarea romaneasca si sa-i toarne in traista iubirii tot ce stie ca-i de folos. Pentru toti cei vii din tara mea si odihna cu loc de lumina pentru toti cei adormiti. Pentru mine n-am cerut nimic, decat sa-mi dea ce-o sti ca-i de folos, la fel si pentru neamurile mele drgai care sunt bucuria mea. De aici am luat-o spre Sfanta Manastire unde a postit Domnul Iisus 40 de zile si unde a fost ispitit de diavol. Nu puteam sa-mi iau ramas bun de la un loc atat de inaltator. In varf de munte sta agatata Sfanta Manastire cu un singur parinte si mama lui batrana. Sarutam piatra ce s-a invrednicit sa primeasca urmele stapanului Iisus si aveam impresia ca-i aud bataile inimii. Chiar daca mi s-a parut eu cred. Dupa ce am coborat ma simteam atat de fericita ca pe acele locuri mersese si Domnul Iisus si tot acele locuri si tot acest cor L-a primit cu ochi insangerati si obositi.

Fericeam stancile care L-a primit si s-au supus Ziditorului a toate. Eram trista si ma simteam tare mica. Un glas launtric imi graia: „Nu privi lumea ce locuieste in tara Sfanta cu lumea pestrita, pentru ca cele sfinte niciodata nu pier".

Parca imi facesem plinul sufletesc si abia asteptam ziua plecarii. Cand am ajuns la Otopeni si am coborat din avion, m-am facut ca m-am impiedicat si am cazut in genunchi sarutand pamantul patriei. Toti fugeau spre autocar asa ca nimeni nu mi-a dat importanta.

29 APRILIE 1985

Nazaret, oras Sfant, Nazaret pare al Galileii. Nazaret in care s-a ascuns intr-o modesta casa Maica Domnului cu batranul Iosif si pruncul Iisus. Te vizitez pentru a treia oara si parca de fiecare data altceva imi dai.

Ce porti in ascunzisul tau? Cat har ai inghitit avand in tine pe Dumnezeu ca prunc alaturi de EL fiind „Masa de aur" pe care a stat cel ce era de aceiasi esenta pentru ca altfel ar fi ars-o frumusetea „Mesei" sta in smerenia si umilinta ce o primea de la cei care o acuzau ca-i Mama si totusi poarta haina de fecioara. Tacea si nu-i ura, dandu-si seama ca nu pot patrunde taina. Ne-am dus din nou sa ne inchinam la Biserica Bunei Vestiri, care pastreaza izvorul natural al Maicii Domnului ce se sarbatoreste prima vineri dupa sfintele Pasti. De aceasta data am citit cu bucurie prisania ce sta scrisa deasupra usii sfintei Biserici in limba romana aratand ctitoria Prea Fericitului Iustinian, patriarh al Romaniei refacand pictura bisericii din timpul Prea Ferictului Patriarh Benedict al Ierusalimului. Am mai vizitat si biserica catolica construita deasupra casei unde a locuit Maica Domnului cu Fiul Ei Iisus si batranul Iosif in timpul prigoanei. Iar am fost fericita ca dintre cele 2 icoane cu Maica Domnului, pictate pe peretii din dreapta si stanga, fiecare confesiune care iubea pe Prea Curata, a romanilor este langa Sfantul Altar in fresce de o frumusete rara ca nici din celelalte. Inca o data ne-am apropiat de grota originala a batranului Teslar sau Dulgher, care incerca sa invete pe micutul si maretul copilas Iisus. De data asta am atins cu mana treptele scarii pe care a calcat Sfanta Familie, ca sa ne luam ramas bun, singurul loc unde ma simteam extrem de bine.

20 APRILIE 1985

In aceasta zi ne-am unit 4 romance sa mergem cu autobuzul, pentru a vizita orasul Telaviv. Cand am sosit cu avionul din Romania in Telaviv era noapte si din aeroport am mers spre spre Ierusalim vreo 80 de km cu masina trimisa de Prea Fericitul Patriarh al Ierusalimului care ma astepta cu sora Maria, bucatareasa palatului si fiind noapte, n-am vazut decat un oras foarte luminat de becuri in mai multe culori. In Telaviv ne-am simtit foarte bine, pentru ca mergeam pe strada sI vedeam persoane multe vorbind romaneste. Intrand in vorba cu ei ne-au spus ca sunt evrei veniti din Romania si atat. Colegele care erau cu mine doreau sa intre pe strada unde erau bazare ca sa-si cumepere amintiri pentru cei dragi ai familiilor lor. Eu doream sa vad Marea Mediterana sa intru in ea sa fac o baie, ca era foarte cald. Am tecut toate prin bazar ca sa-si cumpere fiecare cele dorite. Spre bucuria mea vad o taraba cu papuci. Cum nu-mi cumparasem la Ierusalim din cauza piciorului meu mic, numarul 34, si gasind aici am cumparat sI punandu-i in traista am luat-o la drum. Mergand spre Mediterana la una din colege ii venea lesin de sete. Bani nu mai avea dar nici nu vedeam ce putea gasi sa bea, pentru ca in fata noastra pe o usa inchisa scria in romaneste asa: „Restaurant romanesc, avand urmatoarele pregatiri romanesti de la orele 14,00 pana la orele 0,00". Vedeam un gang pe langa aceasta cladire si spun colegelor: „Veniti dupa mine sa vedem unde duce, poate gasim ceva de baut pentru insetarea noastra, ca doar apa ne va da la orice ora. Un glas de femeie fredona un cantec la un geam numai cu oblon. Ii aduceam fiecare complimente pentru lista de bucate in limba romana, doamna era bucuroasa si ne-a spus ca-i evreica venita din capitala Romaniei, unde si acolo tot cu asa ceva se ocupa. Facea parjoale. Eu o rog frumos daca se poate sa ne dea un pahar cu apa pentru una din colegele noastre care-i venea rau de sete. Ea ne-a raspuns: „Mergeti si veti gasi, orice de baut unde-i deschis si apoi ne-a inchis oblonul. Atunci noi am spus: „O fi Israelul tara Sfanta, dar oamenii sunt negri la suflet".

Scumpa tara romaneasca ce ai un popor cu inima buna si ospitalier sfanta esti pentru mine. Ca simt la orice colt de ulita facand cu apa, iar in orase prin parcuri vezi un fel de fantani unde pune omul gura si se potoleste astfel de sete. Hai Marie sa bei apa din marea Mediterana, ca bani nu mai ai decat de intors la Ierusalim. Desigur ca n-am lasat-o sa sufere si la prima cofetarie am salvat-o pornind spre Mediterana linistita. Dupa ce ne-am schimbat la garderoba in costum de baie am intrat pe plaja care avea nisip ca aurul si ne intrau picioarele pana la glezna ca in ceva foarte placut. Marea era putin furioasa. Eu cu Doina Maris din Fagaras, ne-am prins de mana si nu ne-am departat prea mult de mal. Dupa un timp ne-am retras spre mal si-i aratam Doinei cum stateam eu la

Marea Neagra cand mergeam la tratament. In amintirea acelor clipe din tara mea, ne-am asezat amandoua aproape de mal cu fata in jos, primind pe spate aceleasi binecuvantari ale valurilor ce ne trimiteau un fel de masaj si odihna. Deodata auzim niste tipete si sculandu-ne, vedem cum se lupta un barbat sa scoata din jocul vartejului pe cele 2 colege, care fara sa-si dea seama ca poate avea in fata un pericol de moarte, s-au departat de mal si de se grabea un tanar, le inghitea marea. Noi am incremenit si priveam la lupta lor cu valurile. Au scapat sI, ca moarte de oboseala sI de frica, au cazut pe plaja. sa le cercetam, nu puteam. Eu am facut o gluma ca sa le inveselesc. Si cum Mioara, nu ti-a trecut setea? Voiai sa inghiti marea? Ea-mi raspunde: „Ea a vrut sa ma inghita. Dumnezeu m-a salvat prin acel necunoscut". Ne dam seama ca am stat cam mult pe plaja si pornim sa ne imbracam. Mergem prin orasul cu frumoasele vitrine sI cu oameni foarte multi, nascuti in Romania.

Eu intreb colegele la care ora avem autobuzul spre Ierusalim, uitandu-ma la ceasul ce-l stiam purtat la mana, vad ca nu-l mai am. Toate colegele erau convinse ca l-am pierdut la mare, iar eu, cu mintea, colindam locurile pe unde trecusem. Deodata strig: „Sfinte mina, condu-mi pasii unde mi-am pierdut ceasul". Colegele nu se puteau tine de mine, si-si ziceau ca sunt inconstienta sa gasesc un ceas dupa 5 ore si nestiind precis unde l-am pierdut, dar totusi nu m-au lasat singura, in oras si tara straina. Erau si ele curioase sa vada ce se intampla cu mine. Cum am ajuns la taraba cu papuci sI arat prin semne ca mi-am pierdut ceasul un barbat batran zambaret vine spre mine cu ceasul meu spunandu-mi: „Please", in romaneste ¾ Poftim! Am ridicat mainile in sus si am strigat: „Mare esti si minunat, Doamne, intre sfintii Tai! Al tau este ceasul, Sf. Mina, si-l voi purta ca daruit de tine. In cinstea Sf. Mina, am dorit sa cumpar ceva de mancare colgelor mele si ne-a aparut in cale o taraba cu acride extrem de frumoase, un fruct din care se hranea in pustie Sf. Ioan Botezatorul. Acest fruct tine d efoame sI sete. Am luat-o spre Ierusalim cu acelasi autobuz la caminul romanesc. Obosite, dar fericite pentru ca toate intamplarile minunate, bogate de iubirea Divinitatii si a Sfintilor ce au primit puteri pentru a ajuta pe pamantenii care alearga cu credinta la ajutorul lor. Toti sfintii ce vedeti Fata Prea Sfintei Treimi, va rugam sa fiti mereu alaturi de noi.

1 MAI 1985

In zorii acestei zile am alergat la Sfantul Mormant al Maicii Domnului gandindu-ma ca numai azi si maine mai cobor treptele spre locasul unde Mareata Doamna si-a lasat pe Sfanta piatra a Mormantului amprentele coprului plin de har imbatator pentru toti ce-i ce-si pleaca capul pe genunchi in tacere si evlavie. Mã strãduiam sã culeg din cele sfintite incuindu-le in sertarul inimii mele. Nu se poate povesti in cuvinte cele stranse si totusi le adunam cu drag si sete ca ce bine o sa-mi prinda cand ma va sfasia dorul si foamea de nectarul fara de asemanare. Si aici ca si in tara mea, ma simteam straina si singura. Familia mea era departe, dar fiecare loc sfant imi completa lipsurile. Oricine ar putea spune ca am trait clipe grele, eu le raspundeam ca singura cu gandurile mele traiam zile de rai. Urcand spre Sfantul Mormant al Domnului Iisus si Sfanta Golgota sa-mi adun ceva merinde, am coborat spre palatul Sfintei Patriarhii sa-mi iau ramas bun de la Feicitul Parinte Patriarh Teodor. Am fost oprita la masa; dupa ce s-a servit cafeaua parintele Patriarh mi-a dat un lant pentru gat si 5 metri de stofa bleomarina pemtru mine si pentru *Parintele Ioan Iovan al nostru*. Apoi mi-a zis: „Prin inelul primit si acest lant s-a facut legatura intre noi si voi si sa nu ma uitati. Iti urez drum bun si cu lumea spirituala. Dar cand mai vine Nana la Ierusalim?"

Stapanindu-mi emotiile i-am rapuns prin talmaci, Parintele Alexe:

– Parintele Patriarh, cu dorul si cu trairea sufletului meu voi fi mereu dar cu trupul niciodata.

– De ce? Cine a suparat pe Nana? Nimeni, Prea Fericite dar as dovedi ca n-am fost convinsa de cele ce-am vazut unde cu binecuvantarea Prea Feriiciei voastre am mers si vin a doua oara sa ma conving. Va raman recunoscatoare pentru toate si n-am sa uit pana oi trai, binele sI e la cei ce au fost si de la cei ce au fost in preajma mea, m-am intors intru ale noastre pentru ca masina ne astepta, am mai mers odata cu sora Maria la Betleem, pentru a primi ultima binecuvantare de la pestera. Despartirea pentru totdeauna este dureroasa pentru locurile unde te-ai simtit bine. Dupa m-am spovedit, toti cei care vom pleca spre tara noastra pe data de 3. Mai am propus ca maine sa ne impartasim. Eu mi-am facut bagajul. Stateam pe marginea patului si-mi spuneam: pe pasaport mai am o luna de stat in Israel, dar n-am putut invinge chemarea insistenta ce mi se facea prin sufletul meu de o fiinta sau de un caz care este legat de persoana mea. Trebuia sa plec pentru ca totul s-a aranjat si voi povesti la timp ce anume m-a silit sa plec din Ierusalim. De fapt nimic nu mi-a ramas nevazut, ba am fost in unele locuri de 2 ori, iar in alte locuri mai apropiate de 3 ori. Imi sopteam gandul ca poate sa mai vin odata de Craciun, iar altul imi anula aceasta dorinta. Ceea ce inseamnaa ca n-o sa mai merg decat numai cu gandul. Imi este destul slava Domnului.

2 MAI 1985

In aceasta dimineata gradina Ghetismanei, ce s-a invrednicit sa ne pastreze sfantul Mormant al Maicii Domnului parca nu mai avea lungimea distantei ca in celelalte zile. La Sfanta Liturghie pelerinii din Romania majoritatea s-au impartasit cu Sfantul Trup sI Sange al Domnului nostru Iisus Hristos. Bucuria invaluita in durerea despartirii, coborase peste toata lumea peste toata lumea noasttra o tacere neobisnuita. Fiecare simtea sa mearga de unul singur si cu adevarat ne-am insirat pe sosea unul cate unul la mici distante. Am ajuns la poarta Sfantului Stefan apoi pe stramta ulita sfintita de Domnul Iisus cu greutatea Crucii luandu-ne ramas bun de la fiecare popas al durerii. Am ajuuns in fata maretei Capele la usa careia este stalpul crapat am intrat la Sfantul Mormant al Domnului unde in fiecare noapte la orele 12,00 se face de cate un preot Sfanta Liturghie. Pasim fara grai pe langa sfantul Mormant, langa care te topesti de baia iubirii sale. Desigur fiecare aici simte ceva inexplicabil. Am vazut cum ieseau pelerini de orice cult transformati dupa ce ingenuncheau in camaruta ce pastreaza Sfantul Mormant al Domnului nostru Iisus Hristos. De aici

mergem si urcam scara spre Sfanta Golgota apoi la Sfintele Icoane facatoare de minuni si ce jupuita unde am plans cu mare durere ca ma despart rugand-o sa-si tina mereu deschisi ochii spre noi. Am sarutat locul unde a fost oprita Maria Egipteanca de a mai avansa spre Sfanta Cruce a Domnului Iisus dupa ce a fost scoasa din Muntele Golgotei de Imparateasa Elena. Maria Egipteanca care avea o viata usuratica mergea sa ispiteasca sI sa atraga spre pacat pe cei care mergeau sa se inchine Sfintei Cruci. Dar mila Domnului Iisus i-a deschis adevaratii ochi vazandu-si greselile a cazut jos lasandu-se sa fie calcata in picioare de poporul credincios. Dupa un timp si-a indreptat pasii spre Sfanta Cruce si luand iertare si har a pornit in Pustiul Iordaniei unde a stat in post si rugaciune (25?), ajungand dintr-o desfranata care mergea pe apa Iordaului ca pe uscat. Alaturi in Biserica Sfantul Ioan Botezatorul arabo– catolica se oficia Sfanta Liturghie. Am stat sa ne mai bucuram de dulceata liturgica si de dulcetile Icoanelor facatoare de Minuni. Am intrat sa ne inchinam si in Biserica Sfintilor Apostoli Petru, unde a cantat cocosul pe cand se lepada de trei ori de Invatatorlu sau de frica Iudeilor. Aici am simtit lepadarea si lasitatea mea. Vada Domnul toate. Ratacindu-ne am ajuns la tarina Olarului cu banii lui Iuda cei 30 de arginti ce i-a primit in urma vanzarii Domnului Iisus unde se ingroapa strainii si se mai numeste valea Sangelui. Ziua de azi a fost cu bucurii si cu lacrimi pentru despatire. Tot azi am cumparat din banii ce ne-au ramas un material foarte frumos, cafea de culoare, buchete aurii din flori sa le donez Sfantului mina la Biserica din Bucuresti.

Doamne de toate si pentru toate fii laudat si Prea Marit.

3 MAI 1985

Plecarea din Ierusalim la ora 4 dimineata spre Telaviv cu sora Alexandrina ce a stat cu mine in camerã si D-ul Iovi, soferul trimis de Prea Fericitul Parinte Patriarh al Ierusalimului care sa ne conduca cu masina la aeroportul din Telaviv. Despartirea a fost emotionanta si cu lacrimi de cei care ne-au inconjurat cu dragoste dezinteresata, cu excursii gratuite peste tot afara de cetatea Ierusalimului unde puteam merge cu piciorul si hrana zilnica. Am trecut prin vama destul de usor, ne-am indreptat spre avion sI dupa zborul de doua ore si jumatate am ajuns in tara scumpa pe aeroportul Otepeni. Dupa ce am trecut prin vama uitandu-ma sa vad daca ma asteapta cineva am vazut pe sora Natalia, ce locuia la mine, una din manuchiul predat Prea Curatei si Prea Sfintei Mamei noastre a tuturora si, pe D-ul ing. Vasile care venise cu masina dansului, am ajuns acasa, unde ma astepta Maica Ileana ce a stat la mine cu sora Natalia si cu verisoara mea Maica Simona. In seara zilei cand venisem din Tara Sfanta in tara scumpa pe cand povesteam celor din jurul meu ca nu stiu ce am avut de nu am putut sta avand pe pasaport 2 luni si am stat numai 30 de zile, am avut o neliniste care ma mistuia si ma grabea sa vin acasa; aud telefonul sunand, ma suna Galatiul. Era noaptea si fina mea Veronica, care dupa ce-mi zice bun venit imi spune ca maica Vriena, sora langa care am cresscut la unchiul meu Ionica Barbu in com. Tudor Vladimirescu, jud. Galati si care a fost langa mine in toamna anului 1937, cand am avut prima vedenie in papusoi, este in coma la spitalul din Galati. La aceasta ora se mai gasea la mine si domnisoara Maria care este putin dezorientata de la o bucurie tragica ma adresez domnisoarei ing. Marieta daca ar putea sa insoteasca pe verisoara mea la Galati pentru a-mi putea aduce vestea sigura, deoarece eu pentru a doua zi nu puteam sa plec spre Galati. Pe la ora 12,00 ziua mi-a atras atentia falfaitul unui porumbel. Am vazut zbatandu-se pe foisorul si icoanele de la rasarit cu adevarat un porumbel cu pene din argint care asezandu-se pe o icoana a disparut ca sI cand s-ar fi contopit cu Icoana. Am strigat:

– A murit Vriena, socotind ca, porumbelul a fost vestitorul plecarii ei. Dupa 2 ore primesc telefon din Galati ca Vriena si-a revenit. A sosit si d-na ing. Marieta, care mi-a confirmat ca o mai duce poate o saptamana. Era ca adormita cand a vizitat-o la reanimare, dar cand a auzit ca cineva a sosit de la Bucuresti s-a trezit si a intrebat: „A venit scumpa acasa de la Ierusalim? Sa-i spuneti ca am sa-i fac o vizita si ca sunt fericita ca ma va conduce pe ultimul drum". Apoi zicea ing. Marieta ca a luat o infatisare buna si le-a povestit cu bucurie trecutul nostru iar acum asteptam cu resemnare viitorul apropiat. Ascultam cele spuse de buna mea prietena care cu o dulceata divina mi le depana pentru a ma linisti. Dar iata intre noi o lumina de marimea unei monede de 5 lei. Am strigat: Dar cu aceasta lumina ce poate fi? Si le-am aratat ca mi-am scos bilet de tren ca luni dimineata sa pornesc spre Galati. Cum a plecat ing. Marieta am primit telefon de la Galati ca Maica Vriena a zburat spre cele vesnice. Am repetat de mai multe ori si repet si astazi ca a avut putere de la Dumnezeu sa tina moartea pe loc, s-o pot conduce pe ultimul drum, asa cum a dorit. Nelinistea mea de la mi de km fusese treansmisa de la aceea care aflase har, iar Pronia Divina face pe voia celui smerit si curat la inima.

Asa a fost Maica Vriena care in vis cand am intrebat-o daca e bine unde se gaseste mi-a raspuns: „Nana, e putin spre bine". Deci fericirea vesnica nu are nume, depinde deci la ce nivel te ridica faptele bune, curatenia sufleteasca si iubirea sincera de aproapele.

Inchei povestirile mele si cu intreaga mea fiinta in iubirea Stapanului Iisus Hristos, a Prea Curatei Sale Maici Fecioara Maria si a tuturor sfintilor ce se bucura de Tronul Prea Sfintei Treimi strigand cu lacrimi si emotii:

„Ierusalime, Ierusalime, nu Te voi uita niciodata cu locurile tale sfinte, unde Mantuitorul meu si-a intregit planeta a savartit opera Sa in taina Iubirii, spre mantuirea celor care au venit pe pamant. Chiar daca n-am sa mai trec prin tara Sfanta voi primi totul in fiecare Duminica sau sarbatoarea la Sfanta Liturghie, din sfintele noastre Biserici din tara mea Scumpa".

— VINERI 3 OCTOMBRIE 1985 —

GURAU VASILICA VERONICA